MARSZAŁEK
WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Decyzja nie stała się ostateczna dnia: 04.09.2018r.
Data: 10.09.2018r.
DYREKTOR DEPARTAMENTU Ochrony Środowiska
Andrzej Kulig

OS-I.7222.1.1.2018.AC

Rzeszów, 2018-08-31

DECYZJA

Działając na podstawie:

- art. 104, art. 108 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 t.j. ze zm.),
- art. 151, art. 181 ust. 1 pkt 1, art. 183 ust. 1, art. 188 ust. 1, art. 201, art. 202, art. 203, art. 204, art. 205, art. 208, art. 211, art. 218, art. 224, w związku z art. 378 ust. 2a ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (Dz. U. z 2018 r. poz. 799 ze zm.),
- art. 43 ust. 1 i 2, art. 2 pkt 6 lit. a , pkt 9 i 10 ustawy z dnia 14 grudnia 2012 r. o odpadach (Dz. U. z 2018 r. poz. 992 ze zm.),
- pkt. 6 ppkt. 8 lit. b), załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. Nr 1169),
- § 2 ust. 1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (tj. Dz. U. z 2016 poz. 71),
- § 4 oraz załącznika do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2014 r. w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. z 2014 r. poz. 1923),
- § 10 ust. 2 i § 11 ust. 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 30 października 2014 r. w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji oraz pomiarów ilości pobieranej wody (Dz. U. z 2014 poz. 1542 – Załącznik 3);
- § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012 r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. z 2012 r. poz. 1031),
- § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010 r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 16 poz. 87),
- § 2 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. z 2014 r. poz. 112 j.t.),
- § 2, § 5, § 6 i § 7 rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie rodzajów wyników pomiarów prowadzonych w związku z eksploatacją instalacji lub urządzenia i innych danych oraz terminów i sposobów ich prezentacji (Dz. U. Nr 215 poz.1366),
- § 19, § 21, § 23-26 rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Środowiska z dn. 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej (Dz. U. Nr 56 poz. 344 ze zm.),

al. Łukasza Cieplińskiego 4, 35-010 Rzeszów
tel. +48 17 850 17 00, fax +48 17 850 17 01, e-mail: marszalek@podkarpackie.pl, www.podkarpackie.pl

po rozpatrzeniu wniosku Pana [redacted] właściciela **Gospodarstwa Rolnego** [redacted] w miejscowości Stare Baraki 79, 37-470 Zaklików (NIP 8651154151, REGON 180212076) w sprawie wydania pozwolenia zintegrowanego na eksploatację instalacji dla intensywnego tuczu trzody chlewnej o obsadzie do 2630 szt. tj. przekraczającej 2000 stanowisk dla tuczników o wadze ponad 30 kg (tj. powyżej 210 DJP), na działkach nr 260 i 261,

o r z e k a m

udzielam dla Pana [redacted] właściciela **Gospodarstwa Rolnego** [redacted] w miejscowości Stare Baraki 79, 37-470 Zaklików (NIP 8651154151, REGON 180212076), pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji dla intensywnego tuczu trzody chlewnej o obsadzie do 2630 szt. tj. przekraczającej 2000 stanowisk dla tuczników o wadze ponad 30 kg (tj. powyżej 210 DJP), na działkach nr 260 i 261 i określam:

I. <u>Rodzaj i parametry instalacji oraz rodzaj prowadzonej działalności:</u>

I.1. Rodzaj instalacji:
Instalacja do chowu zwierząt w liczbie nie mniejszej niż 210 dużych jednostek przeliczeniowych (DJP), położonej w miejscowości Stare Baraki 79, gmina Zaklików, powiat stalowowolski, na działkach ewidencyjnych nr 260 i 261.
Maksymalna zdolność produkcyjna to 2 630 szt. tuczników o wadze ponad 30 kg.
Chów zwierząt prowadzony będzie cyklicznie, w ciągu roku 3 cykle produkcyjne do wagi około 120 kg. Maksymalna roczna wielkość produkcji wyniesie:
2 630 szt. x 3 x 120 kg = 946 800 kg tj. 946,8 Mg/rok.

I.2. Parametry urządzeń i instalacji istotne z punktu widzenia przeciwdziałania zanieczyszczeniom.

I.2.1. Parametry instalacji.

I.2.1.1. a) Budynki hodowlane:

Intensywny tucz trzody chlewnej prowadzony będzie w budynkach inwentarskich B1 i B2 systemem bezściółkowym – w całości na posadzce rusztowej betonowej.

Budynek nr B1
Budynek posiadał będzie dwie komory do chowu świń, każda po 5 kojców, przystosowanych do przetrzymywania 47 szt. tuczników. Obsada świń budynku - 470 szt., w tym 235 warchlaków i 235 tuczników.
Roczna zdolność produkcyjna obiektu – **1 410 szt.**

Parametry techniczno-użytkowe budynku nr B1

Lp.	Parametr	j.m.	B1
1	Długość	m	24
2	Szerokość	m	16
3	Powierzchnia zabudowy	m^2	384
4	Powierzchnia użytkowa	m^2	330

Konstrukcja obiektu :
- fundamenty betonowe w postaci ław fundamentowych,
- ściany murowane z cegły pełnej,
- dach konstrukcji drewnianej dwuspadowy, pokryty blachą falistą,
- posadzki rusztowe betonowe,
- oświetlenie wnętrza budynku naturalne otworami okiennymi i sztuczne świetlówkowe,
- elewacja wnętrza malowana farbą wapienną,
- kanały gnojowe betonowe.

Obiekt wyposażony będzie w instalację elektryczną, wodociągową, paszową i wentylację mechaniczną.
Wentylacja mechaniczna składać się będzie z 4 wentylatorów dachowych stanowiących emitory E 1 – E 4 usytuowane w szczycie dachu. Wszystkie emitory są typu otwartego.
W budynku zainstalowana będzie linia technologiczna wykorzystywana na potrzeby tuczu świń składająca się z:
- linii pojenia, doprowadzającej wodę do każdego kojca do poideł smoczkowych,
- linii dostawy paszy suchej do automatów paszowych przewodami rurowymi,
- instalacji rozprowadzającej paszę z wykorzystaniem silosu magazynowego o pojemności 13,0 m^3 i układu przenośników doprowadzających paszę do koryt paszowych każdego kojca przetrzymywania zwierząt,
- instalacji oświetleniowej sztucznej wyposażonej w lampy świetlówkowe.

Budynek nr B2
Budynek posiadał będzie sześć komór do chowu świń, w tym trzy małe i trzy duże. Komora duża stanowi podwójną wielkość komory małej.
Pośrodku komory małej przebiega korytarz kontrolny kończący się drzwiami i rampą dostawczą zwierząt do tuczu i odbioru tuczników po osiągnięciu wymaganej wagi.
W komorze tej wydzielonych jest 8 kojców - po cztery po każdej stronie korytarza.
W każdym kojcu przetrzymywane jest po 30 szt. tuczników.
W komorze dużej występują dwa korytarze kontrolne i analogiczny rozkład kojców, jak w komorze małej.
Obsada świń w budynku wynosi 2160 szt., w tym 1080 warchlaków i 1080 tuczników. W ciągu roku prowadzone są trzy cykle produkcyjne tuczników do wagi około 120 kg.
Roczna zdolność produkcyjna obiektu – **6 480 szt.**
Parametry techniczno-użytkowe budynku B2:

Lp.	Parametr	j.m.	B2
1	Długość	m	106,6
2	Szerokość	m	18,2
3	Powierzchnia zabudowy	m^2	1932
4	Powierzchnia użytkowa	m^2	1755
5	Kubatura	m^3	10128,6
6	Wysokość budynku w kalenicy	m	5,4

Konstrukcja obiektu :
- fundamenty betonowe w postaci ław fundamentowych,
- ściany nośne z silikatu z 10 cm warstwą izolacyjną styropianu fasadowego,
- dach konstrukcji drewnianej, dwuspadowy, pokryty Eurofalą z izolacją płyty poliuretanowej o grubości 6 cm,
- posadzki rusztowe betonowe,
- oświetlenie wnętrza budynku naturalne otworami okiennymi i sztuczne świetlówkowe
- elewacja wnętrza malowana farbą wapienną,
- kanały gnojowe betonowe.

Budynek B2 wyposażony będzie w instalację elektryczną, wodociągową, paszową i wentylację mechaniczną.
Wentylacja mechaniczna prowadzona będzie za pomocą 9 wentylatorów dachowych stanowiących emitory E 5 – E 13. Wszystkie emitory są typu otwartego.
Czerpnie świeżego powietrza usytuowane będą w przybudówkach przy ścianie budynku, powietrze dostarczane będzie kanałami ziemnymi do każdej komory tuczu zwierząt poprzez kanał powietrzny podrusztowy znajdujący się wzdłuż korytarzy kontrolnych.
W budynku zainstalowana będzie linia technologiczna wykorzystywana na potrzeby produkcji składająca się z:
- linii pojenia, doprowadzającej wodę do każdego kojca do poideł smoczkowych,
- linii dostawy paszy suchej do automatów paszowych przewodami rurowymi (pasza dostarczana będzie instalacją rozprowadzającą paszę z wykorzystaniem dwóch silosów magazynowych o pojemności 24 m^3 każdy i układu przenośników doprowadzających paszę do koryt paszowych każdego kojca przetrzymywania zwierząt),
- instalacji oświetleniowej sztucznej wyposażonej w lampy świetlówkowe.

W budynku znajdować się będzie wydzielone pomieszczenie administracyjno-biurowe.

I.2.1.1. b) Silosy paszowe
Instalacja wyposażona będzie w 3 silosy paszowe, w tym:
- przy budynku B1 – jeden silos o pojemności 13,0 m^3 ,
- przy budynku B2 - dwa silosy magazynowe każdy o pojemności 24 m^3 .

Zanieczyszczenia pyłu z silosów magazynowych wprowadzane będą do powietrza podczas ich załadunku otworami odpowietrzającymi zabezpieczonymi filtrami tkaninowymi workowymi (o skuteczności odpylania 99,9%), redukującymi emisję pyłu do powietrza. Odpowietrzenia stanowią emitory oznaczone: ES1 oraz ES2 i ES3.

Załadunek zbiorników magazynowych paszy dokonywany będzie szczelnym układem pneumatycznym bezpośrednio z paszowozu (samochód specjalistyczny

dostarczający paszę). Transport paszy sypkiej do koryt paszowych prowadzony będzie bezemisyjnymi przenośnikami koralkowymi.

I.2.1.1. c) Sieć kanalizacyjna deszczowa i ścieki socjalno-bytowe

Ścieki sanitarne odprowadzane będą do bezodpływowego szczelnego zbiornika betonowego o poj. 5 m^3, a następnie wywożone przez uprawnionego odbiorcę do najbliższej oczyszczalni komunalnej.

Wody opadowe kwalifikowane jako czyste w sposób naturalny rozpływać się będą po terenie nieutwardzonym, biologicznie czynnym, nawadniając go.

I.2.1.1. d) Konfiskator – do magazynowania sztuk padłych.

Do tymczasowego przetrzymywania padłych zwierząt służył będzie metalowy kontener-konfiskator posiadający właściwości termoizolacyjne. Kontener posiada gabaryty: dł. 3m, szer. 2m i wys. 2m. Jest szczelny, z metalową podłogą, zamykany przed dostępem osób postronnych. Oznakowany jest napisem – „materiał Kat. II tylko do utylizacji" usytuowany na terenie utwardzonym na terenie gospodarstwa hodowlanego. Uprawniony odbiorca padłych zwierząt specjalistycznym sprzętem w sposób mechaniczny opróżniał będzie kontener w sposób uniemożliwiający zanieczyszczenie terenu. Odbiór odpadów następować będzie w ciągu 24 godzin od załadowania padłych zwierząt do konfiskatora.

I.2.1.1. e) kanały na gnojowicę

Zbiorniki na gnojowicę stanowią kanały gnojowicowe zlokalizowane bezpośrednio pod betonową posadzką rusztową.

Budynek B1

Kanał powietrzny pod budynkiem o szerokości 1,0 m i długości 24 m tj. 24 m^2. Pojemność łączna dwóch zbiorników na gnojowicę o głębokości 1,6 m znajdujących się pod betonowym rusztem dwóch komór do chowu świń wyniesie 489,6 m^3.

W budynku B1 szerokość kanału powietrznego wynosi 1,0 m, znajdują się w nim dwa otwory do wypompowywania gnojowicy.

Budynek B2

Kanały gnojowe umieszczone pod rusztową posadzką do przetrzymywania zwierząt połączone będą z żelbetową płytą denną, tworząc szczelne wanny żelbetowe. W celu zapewnienia szczelności, w miejscach połączeń płyty dennej ze ścianami kanału gnojowego zastosowano taśmę uszczelniającą pęczniejącą stabilizowaną za pomocą prętów wypuszczonych naprzemiennie z płyty. Do budowy kanałów zastosowano beton szczelny klasy C30/37.

W budynku wyodrębnionych będzie 6 sektorów tuczu, w tym 3 sektory podwójne, posiadających odpowiednio po 2 kanały gnojowicowe (sektor pojedynczy) oraz po 4 kanały gnojowicowe (sektor podwójny). Każdy z kanałów o wymiarach 5,0 x 16,0 m i wysokości 1,6 m. Łącznie w całym budynku znajdować się będzie 18 kanałów gnojowicowych (zbiorników) o łącznej pojemności 2 304 m^3.

W budynku B2 szerokość kanału powietrznego również wynosi 1,0. W tym budynku znajduje się w nim 18 otworów do wypompowywania gnojowicy.

Łączna pojemność zbiorników do magazynowania gnojowicy w budynkach inwentarskich (B1 i B2) wynosić będzie 2 793,6 m^3.

Zbiorniki te wyposażone będą w punkty do poboru gnojowicy - wyloty kanałów gnojowicowych stanowiące rury PCV f20 zabezpieczone są mechanicznie w dekle z podkładkami uszczelniającymi (uszczelki). Po odłączeniu zabezpieczenia (dekla) końcówka węża w sposób szczelny przyłączana jest do rury PCV f20, a wąż z kolei przyłączany jest na szybkozłącze do beczki asenizacyjnej o poj. 12 m^3 i wywożona jako nawóz biologiczny na pola rolnicze.

I.2.1.1. f) Agregat prądotwórczy o mocy 55 kW napędzany olejem napędowym – stanowił będzie zabezpieczenie na wypadek braku dostawy energii elektrycznej do budynków inwentarskich.

I.3 . Parametry technologiczne

Chów prowadzony będzie systemem bezściółkowym w całości na posadzce rusztowej betonowej, pod którą znajdują się kanały gnojowe do przetrzymywania gnojowicy. Po każdym cyklu technologicznym komory będą czyszczone, dezynfekowane i przygotowywane do zasiedlenia. W trakcie mycia nie będą stosowane substancje chemiczne. Wody z mycia pomieszczeń będą odprowadzane do kanałów gromadzących gnojowicę. W celu zmniejszenia nadmiernych odorów z gnojowicy, do kanałów gnojowych dozowane będą środki biologicznie czynne obniżające pH, ograniczające emisję do powietrza, w szczególności amoniaku, oraz rozkładające szlam w gnojowicy.
Przemysłowy chów prowadzony jest wyłącznie w systemie intensywnym.

I.3.1. System chowu i technologia tuczu trzody chlewnej

Prowadzony będzie otwarty system intensywnego tuczu świń. Świnie odchowane o wadze ok. 30 kg dowożone będą partiami do budynków inwentarskich, tuczone do wymaganej wagi a następnie całą partią wywożone do ubojni.
Budynki inwentarskie będą odpowiednio przystosowane do tego celu. Wyposażone będą w rusztowo - betonową posadzkę do przetrzymywania zwierząt. Odchody w postaci gnojowicy gromadzone będą w kanałach gnojowych, okresowo przetrzymywane, a następnie jako nawóz naturalny zagospodarowywane będą na polach rolniczych, do których zarządzający instalacją posiadał będzie tytuł prawny.
Chów zwierząt prowadzony będzie cyklicznie (w ciągu roku 3 cykle produkcyjne). Dostarczane warchlaki i tuczniki przetrzymywane są grupowo w przystosowanych kojcach po ok. 30 szt. w budynku B2 i po 47 szt. w budynku B1. Po zakończeniu cyklu produkcyjnego gdy zwierzęta osiągną wagę ubojową (ok. 120 kg) będą sprzedawane do ubojni a mniejsze sztuki przeganiane będą do izolatki i dotuczane.

Dostawa zwierząt do tuczu i odbiór odbywała się będzie w grupach po ok. 320 szt.
Stosowana technologia intensywnego tuczu polegała będzie na swobodnym karmieniu do woli zwierząt z przeznaczeniem do tego celu odpowiednich koryt paszowych i poideł, dobranej jakości paszy oraz zapewnienia wymaganego mikroklimatu w pomieszczeniach.
W chlewni zastosowano automatyczne systemy podawania paszy, wody oraz wentylacji. Ponadto będzie wyposażona w poidła smoczkowe z miseczką, gwarantujące automatyczne dostarczanie wody, potrzebnej do bytowania świń. Pasza podawana będzie z paszowników automatycznych z możliwością regulacji dozowania jednorazowej dawki (dopasowanie zużycia paszy do potrzeb zwierząt). Świnie same będą generować podawanie paszy. W każdym z urządzeń paszowych typu tubomat zamontowany będzie również smoczek do wody co umożliwia pobieranie paszy na mokro i zmniejszanie pylenia.
Do karmienia stosowane będą dobrane mieszanki paszowe dostosowywane do wieku zwierzęcia, magazynowane w silosach, z których automatycznie systemem transportu wewnętrznego dostarczane są do budynków inwentarskich i doprowadzane do paszarek.

I.3.2. System ogrzewania budynków inwentarskich

Z uwagi na zastosowaną izolacyjność cieplną budynków nie występuje potrzeba ogrzewania pomieszczeń przetrzymywania zwierząt.
Jedynie w przypadku dużych spadków temperatury porą zimową w sytuacji dokonywania nowej obsady świń oraz w komorach tuczu warchlaków może wystąpić konieczność ogrzewania, wówczas zastosowana zostanie doraźnie nagrzewnica elektryczna.

I.4. Możliwe warianty funkcjonowania instalacji

Nie przewiduje się wariantowych możliwości wykorzystania instalacji.

II. Ustalam maksymalna dopuszczalną emisję w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji.

II.1. Dopuszczalna wielkość emisji gazów i pyłów wprowadzanych do powietrza z instalacji.

II.1.1. Maksymalna dopuszczalna wielkość emisji gazów i pyłów ze źródeł i emitorów instalacji.

Tabela nr 1 Wielkość emisji gazów

Symbol i nazwa emitora		Nazwa zanieczyszczenia	Emisja maks. kg/h
ES1	Emitor silosa budynku B1 (wylot boczny)	pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,00052 0,00052 0,00047
ES2	Emitor silosa budynku B2	pył ogółem	0,00048

Symbol i nazwa emitora		Nazwa zanieczyszczenia	Emisja maks. kg/h
	(wylot boczny)	-w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,00048 0,00043
ES3	Emitor silosa budynku B2 (wylot boczny)	pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,00048 0,00048 0,00048
E 1	Wentylacja budynku B1 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,021 0,00049 0,034 0,034 0,024
E-2	Wentylacja budynku B1 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,021 0,00049 0,034 0,034 0,024
E-3	Wentylacja budynku B1 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,021 0,00049 0,034 0,034 0,024
E-4	Wentylacja budynku B1 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,021 0,00049 0,034 0,034 0,024
E 5	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-6	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-7	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-8	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-9	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-10	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-11	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór	0,0429 0,0052

Symbol i nazwa emitora		Nazwa zanieczyszczenia	Emisja maks. kg/h
		pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,034 0,034 0,024
E-12	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024
E-13	Wentylacja budynku B 2 (otwarty)	amoniak siarkowodór pył ogółem -w tym pył zawieszony PM10 -w tym pył zawieszony PM2,5	0,0429 0,0052 0,034 0,034 0,024

II.1.2. Maksymalna dopuszczalna roczna emisja gazów i pyłów z instalacji

Tabela nr 2

Rodzaj substancji zanieczyszczających	Dopuszczalna wielkość emisji (Mg/rok)
pył ogółem: – w tym pył zawieszony PM10 – w tym pył zawieszony PM2,5	2,535 2,535 1,775
amoniak	2,719
siarkowodór	0,064

II.2. Wody opadowo-roztopowe

Wody opadowe z połaci dachowych oraz z terenu utwardzonego zakładu jako czyste wprowadzane będą na tereny chłonne biologicznie tj. tereny zielone oraz powierzchnie nie utwardzone.
Wody opadowe i roztopowe z dachów, z dróg wewnętrznych i placów manewrowych wprowadzane do ziemi oraz do wód nie mogą przekraczać dopuszczalnych wartości podanych w tabeli nr 3:

Tabela nr 3

Oznaczenie	Jednostka	Dopuszczalne stężenia zanieczyszczeń w wodach opadowo-roztopowych	Całkowita powierzchnia zlewni F [ha]
Zawiesiny ogólne	mg/l	30	**0,5361 ha w tym**: 0,3561 ha - dachy budynków, 0,18 ha - drogi i plac manewrowy
Substancje ropopochodne	mg/l	15	

II.3 Dopuszczalne rodzaje i ilości wytwarzanych odpadów

II.3.1. Odpady inne niż niebezpieczne:

Tabela nr 4 Wytwarzane odpady inne niż niebezpieczne

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów	Źródło powstawania odpadu	Skład chemiczny i właściwości	Ilość odpadu Mg/rok
1	**15 01 01**	Opakowania z papieru i tektury	Papier i kartony z opakowań po zakupywanych surowcach (zużyte opakowania z obsługi Fermy, źródło wytworzenia - instalacja IPPC)	Odpady o właściwościach obojętnych pod względem chemicznym, w swoim składzie zawierają włókna celulozowe	0,15
2	**15 01 02**	Opakowania z tworzyw sztucznych	Opakowania jednostkowe (zużyte opakowania z obsługi Fermy, źródło wytworzenia - instalacja IPPC)	Posiadają właściwości obojętne pod względem chemicznym, stanowią opakowania z polietylenu, polipropylenu i innych spolimeryzowanych substancji organicznych.	0,25
3	**15 02 03**	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	Odzież ochronna poza instalacją w miejscach nie zanieczyszczonych (źródło wytworzenia - instalacja IPPC)	Odpad stanowią zużyte czyściwa i materiały sorpcyjne. Skład: włókna naturalne i syntetyczne. Właściwości: odpady nie posiadające właściwości odpadów niebezpiecznych, bezwonne, stan stały	0,10
4	**17 02 03**	Tworzywa sztuczne	Opakowania jednostkowe (zużyte opakowania z obsługi Fermy, źródło wytworzenia - instalacja IPPC)	Posiadają właściwości obojętne pod względem chemicznym, ich skład stanowią spolimeryzowane substancje organiczne	0,50
5	**17 04 02**	Aluminium	Wykonywanie okresowych przeglądów i remontów instalacji, wymiana zużytych części podzespołów (źródło wytworzenia - instalacja IPPC)	Posiadają właściwości obojętne pod względem chemicznym, ulegają korozji, skład stanowią głównie pierwiastki glinu.	0,6
6	**17 04 05**	Żelazo i stal	Wykonywanie okresowych przeglądów i remontów instalacji, wymiana zużytych części podzespołów (źródło wytworzenia - instalacja IPPC)	Posiadają właściwości obojętne pod względem chemicznym, ulegają korozji, skład stanowią głównie pierwiastki oraz dodatki węgla i innych pierwiastków metali	1,0

II.3.2. Odpady niebezpieczne:

Tabela nr 5 Wytwarzane odpady niebezpieczne

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów niebezpiecznych wg katalogu odpadów	Źródło powstawania odpadu	Skład chemiczny i właściwości	Ilość odpadu Mg/rok
1	**15 01 10***	Opakowanie zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	Zakup i stosowanie w instalacji substancji chemicznych w opakowaniach jednostkowych	Opakowania po lekach i szczepionkach oraz po środkach odkażających i dezynfekujących Skład: papier, tworzywa sztuczne, szkło zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi: chemicznymi i organicznymi Właściwości toksyczne	0,035
2	**15 02 02***	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Odzież ochronna stosowana podczas używania środków chemicznych w pomieszczeniach inwentarskich. Stosowanie mat odkażająco-dezynfekujących w budynkach inwentarskich	Odpad stanowią maty dezynfekcyjne. Skład: włókna syntetyczne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi: chemicznymi i organicznymi. Właściwości: toksyczne.	0,05
3	**16 02 13***	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Stosowanie instalacji oświetleniowej z lampami świetlówkowymi	Odpad stanowią: zużyte źródła światła. Skład: szkło, metal, tworzywa sztuczne, rtęć. Właściwości: toksyczne, żrące, ekotoksyczne.	0,008

II.4. Dopuszczalny poziom emisji hałasu do środowiska z instalacji

Dopuszczalny poziom emisji hałasu do środowiska z instalacji, wyrażony poprzez równoważny poziom dźwięku emitowanego na tereny, gdzie zlokalizowana jest zabudowa zagrodowa, położona w kierunku wschodnim poza granicą terenów należących do władającego instalacją:

w godzinach od 6.00 do 22.00 - 55 dB(A),
w godzinach od 22.00 do 6.00 - 45 dB(A).

III. Warunki wprowadzania do środowiska substancji lub energii i wymagane działania, w tym środki techniczne mające na celu zapobieganie lub ograniczanie emisji

III.1. Warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

III.1.1. Ustalam miejsca i sposób wprowadzania gazów i pyłów do powietrza:

Tabela nr 6

Źródło emisji	Oznaczenie emitora	Wysokość emitora [m]	Średnica [m]	Typ emitora	Prędkość gazów */ [m/s]	Temperatura */ [K]	Czas emisji [h]
Wentylacja budynku B1	E1	4,6	0,63	otwarty	10,25	293	8760
	E2	4,6	0,63	otwarty	10,25	293	2208
	E3	4,6	0,63	otwarty	10,25	293	8760
	E4	4,6	0,63	otwarty	10,25	293	2208
Silos magazynowy paszy sypkiej	ES1	1,4	0,10	otwarty	17,8	293	10
Wentylacja budynku B2	E5	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	8760
	E6	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	2208
	E7	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	8760
	E8	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	2208
	E9	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	8760
	E10	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	2208
	E11	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	8760
	E12	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	2208
	E13	6,1	1,0	otwarty	4,01	293	8760
Silos magazynowy paszy sypkiej nr 2	ES2	1,5	0,10	otwarty	20,5	293	24
Silos magazynowy paszy sypkiej nr 3	ES3	1,5	0,10	otwarty	20,5	293	24

*/ - wartość parametru uwzględniona w modelowaniu rozprzestrzeniania się zanieczyszczeń, podana w niniejszej tabeli informacyjnie.

III.1.2. Warunki wprowadzania gazów i pyłów do powietrza

III.1.2.1. Instalacja pracować będzie w ruchu ciągłym.

III.1.2.2. Budynki hodowlane wyposażone będą w wentylacje zapewniającą wymaganą dobrostanem zwierząt wymianę powietrza.

III.1.2.3. Odpowietrzenie silosów będzie wyposażone w filtry ja w tabeli:

Tabela 7 Charakterystyka techniczna stosowanych urządzeń ochrony powietrza

Numer emitora	Rodzaj urządzenia	Skuteczność [%]
ES1	Filtr tkaninowy workowy	99
ES2	Filtr tkaninowy workowy	99
ES3	Filtr tkaninowy workowy	99

III.2. Warunki poboru wody i emisji ścieków z instalacji

III.2.1. Warunki poboru wody na potrzeby instalacji:

III.2.1.1. Woda dla potrzeb bytowych pracowników i potrzeb technologicznych instalacji pobierana będzie z wodociągu gminnego.

III.2.1.2. Ilość pobieranej wody do celów produkcyjnych rejestrowana będzie za pomocą zainstalowanego licznika – wodomierza a wskazania odnotowywane będą z częstotliwością 1 x dobę i zapisywane w książce zużycia wody.

III.2.2. Warunki emisji ścieków z instalacji:

III.2.2.1. Ścieki technologiczne:

III.2.2.1.1. W instalacji nie będą powstawać ścieki technologiczne w rozumieniu ustawy Prawo wodne. W wyniku zużycia wody do pojenia zwierząt powstawała będzie gnojowica, która jako nawóz naturalny wykorzystywana będzie do nawożenia pól uprawnych.

III.2.2.1.2. Używana woda do doczyszczania rusztu w kojcach przetrzymywania zwierząt będzie kierowana bezpośrednio do kanałów gnojowych magazynujących gnojowicę.

III.2.2.1.3. Zastosowany system tuczu świń nie generuje ścieków przemysłowych.

III.2.2.2. Wody opadowo-roztopowe:

Wody opadowo-roztopowe z dachów (o powierzchni 3561 m^2) terenu utwardzonego zakładu (o powierzchni 1800 m^2), jako czyste wprowadzane będą na tereny chłonne biologicznie tj. tereny zielone oraz powierzchnie nie utwardzone w granicach instalacji.

III.3. Sposób postępowania z wytwarzanymi odpadami:

III.3.1. Miejsce i sposób magazynowania odpadów:

III.3.1.1. Magazynowanie odpadów innych niż niebezpieczne:

Tabela nr 8 Magazynowanie odpadów innych niż niebezpieczne

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów	Miejsce i sposób magazynowania odpadu
1	**15 01 01**	Opakowania z papieru i tektury	Magazynowane będą w wyznaczonym miejsce pod zadaszoną wiatą przy budynku gospodarczym. Miejsce to będzie utwardzone i zabezpieczone przed negatywnym oddziaływaniem czynników atmosferycznych. Odpad magazynowany będzie selektywnie w większym worku foliowym lub w zamykanym pojemniki z tworzywa sztucznego. Miejsce magazynowania odpadu oznaczone będzie kodem i nazwą odpadu.
2	**15 01 02**	Opakowania z tworzyw sztucznych	Magazynowane będą w wyznaczonym miejsce pod zadaszoną wiatą przy budynku gospodarczym. Miejsce to będzie utwardzone i zabezpieczone przed negatywnym oddziaływaniem czynników atmosferycznych. Odpad magazynowany będzie selektywnie w większym worku foliowym lub w zamykanym pojemniki z tworzywa sztucznego. Miejsca magazynowania

			oznaczone będzie kodem i nazwą odpadu.
3	**15 02 03**	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	Magazynowane będą w wyznaczonym miejsce pod zadaszoną wiatą przy budynku gospodarczym. Miejsce to będzie utwardzone i zabezpieczone przed negatywnym oddziaływaniem czynników atmosferycznych. Odpad magazynowany będzie selektywnie w większym worku foliowym lub w zamykanym pojemniki z tworzywa sztucznego. Miejsce magazynowania odpadu oznaczone będzie kodem i nazwą odpadu.
4	**17 02 03**	Tworzywa sztuczne	Magazynowane będą w wyznaczonym miejscu na zapleczu budynku inwentarskiego B2. Przetrzymywane będą selektywnie, luzem lub w pojemniku w zależności gabarytu odpadu. Miejsca magazynowania oznaczone będzie kodem i nazwą odpadu.
5	**17 04 02**	Aluminium	Magazynowane będą w wyznaczonym miejscu na zapleczu budynku inwentarskiego B2, na palecie drewnianej w celu odizolowania od podłoża ziemi. Przetrzymywane będą selektywnie, luzem lub w pojemniku w zależności gabarytu odpadu. Miejsce magazynowania oznaczone będzie kodem i nazwą odpadu.
6	**17 04 05**	Żelazo i stal	Magazynowane będą w wyznaczonym miejscu na zapleczu budynku inwentarskiego B2, na palecie drewnianej w celu odizolowania od podłoża ziemi. Przetrzymywane będą selektywnie, luzem lub w pojemniku w zależności gabarytu odpadu. Miejsce magazynowania oznaczone będzie kodem i nazwą odpadu.

III.3.1.2. Magazynowanie odpadów niebezpiecznych:

Tabela nr 9 Magazynowanie odpadów niebezpiecznych

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów niebezpiecznych wg katalogu odpadów	Miejsce i sposób magazynowania odpadu
1	**15 01 10***	Opakowanie zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	Wyznaczone pomieszczenie w budynku B2 przeznaczone do magazynowania odpadów niebezpiecznych. Pomieszczenie to będzie zamykane i niedostępne dla osób postronnych, z posadzką utwardzoną, bez odpływu do kanalizacji. W pomieszczeniu, w wyznaczonym miejscu oznaczonym kodem, odpady magazynowane będą selektywnie. Odpady przetrzymywane będą w szczelnych większych workach

			foliowych lub zamykanych pojemnikach z tworzywa sztucznego. Opakowania służące do magazynowania odpadów zbudowane będą z materiału odpornego na oddziaływanie (reagowanie) substancji niebezpiecznych zawartych w odpadach.
2	**15 02 02***	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Wyznaczone pomieszczenie w budynku B2. Pomieszczenie to będzie zamykane i niedostępne dla osób postronnych, z posadzką utwardzoną, bez odpływu do kanalizacji. W pomieszczeniu, w wyznaczonym miejscu oznaczonym kodem, odpady magazynowane będą selektywnie. Odpady przetrzymywane będą w szczelnych większych workach foliowych lub zamykanych pojemnikach z tworzywa sztucznego. Opakowania służące do magazynowania odpadów zbudowane będą z materiału odpornego na oddziaływanie (reagowanie) substancji niebezpiecznych zawartych w odpadach
3	**16 02 13***	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Wyznaczone pomieszczenie w budynku B2. Pomieszczenie to będzie zamykane i niedostępne dla osób postronnych, z posadzką utwardzoną, bez odpływu do kanalizacji. W pomieszczeniu, w wyznaczonym miejscu oznaczonym kodem, odpady magazynowane będą selektywnie. Odpady stanowiące zużyte świetlówki w celu zabezpieczenia przed stłuczeniem wkładane będą w oryginalne opakowania jednostkowe-wsuwki tekturowe, a następnie gromadzone w beczce lub pudle tekturowym w wyznaczonym miejscu w pomieszczeniu budynku B2.

III.3.2. Sposób gospodarowania wytwarzanymi odpadami:

III.3.2.1. Odpady inne niż niebezpieczne

Tabela nr 10 Gospodarowanie odpadami innymi niż niebezpieczne

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów	Sposób gospodarowania odpadem
1	**15 01 01**	Opakowania z papieru i tektury	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom odzysku określonym w załącznikach nr 1 ustawy o odpadach, jako: R1, R13.
2	**15 01 02**	Opakowania z tworzyw sztucznych	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom odzysku określonym w załącznikach nr 1 ustawy o

			odpadach, jako: R1, R3, R13.
3	**15 02 03**	Sorbenty, materiały filtracyjne, tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne inne niż wymienione w 15 02 02	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom odzysku określonym w załącznikach nr 1 ustawy o odpadach, jako: R1, R3, R13.
4	**17 02 03**	Tworzywa sztuczne	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom odzysku określonym w załącznikach nr 1 ustawy o odpadach, jako: R1, R3, R13.
5	**17 04 02**	Aluminium	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom odzysku określonym w załącznikach nr 1 ustawy o odpadach, jako: R4.
6	**17 04 05**	Żelazo i stal	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom odzysku określonym w załącznikach nr 1 ustawy o odpadach, jako: R4.

III.3.2.2. Odpady niebezpieczne

Tabela nr 11 Gospodarowanie odpadami niebezpiecznymi

Lp.	Kod odpadu	Rodzaj odpadów niebezpiecznych wg katalogu odpadów	Sposób gospodarowania odpadem
1	**15 01 10***	Opakowanie zawierające pozostałości substancji niebezpiecznych lub nimi zanieczyszczone	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane będą procesom określonym w załącznikach nr 1 lub nr 2 ustawy o odpadach, jako: R12, D10, D15
2	**15 02 02***	Sorbenty, materiały filtracyjne (w tym filtry olejowe nieujęte w innych grupach), tkaniny do wycierania (np. szmaty, ścierki) i ubrania ochronne zanieczyszczone substancjami niebezpiecznymi (np. PCB)	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom określonym w załącznikach nr 1 lub nr 2 ustawy o odpadach, jako: R1, D10.
3	**16 02 13***	Zużyte urządzenia zawierające niebezpieczne elementy inne niż wymienione w 16 02 09 do 16 02 12	Wytwarzane odpady przekazywane będą do dalszego zagospodarowania uprawnionym odbiorcom. Poddane procesom określonym w załącznikach nr 1 lub nr 2 ustawy o odpadach, jako: R5, R12, R13.

III.3.3. Warunki gospodarowania odpadami:

III.3.3.1. Wytworzone odpady wymienione w punkcie II.3 decyzji zbierane będą selektywnie i przekazywane specjalistycznym firmom posiadającym ważne zezwolenie na prowadzenie działalności w zakresie zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania odpadów.
III.3.3.2. Punkt magazynowania odpadów niebezpiecznych stanowił będzie wyznaczone pomieszczenie w budynku B2. Pomieszczenie to będzie zamykane i niedostępne dla osób postronnych, z posadzką utwardzoną, bez odpływu do kanalizacji. Miejsca magazynowania odpadów niebezpiecznych oznaczone będą kodem i nazwą rodzaju magazynowanego odpadu.
III.3.3.3. Poszczególne rodzaje odpadów będą gromadzone w szczelnych większych workach foliowych lub zamykanych pojemnikach z tworzywa sztucznego. Opakowania foliowe i pojemniki zbudowane będą z materiału odpornego na oddziaływanie (reagowanie) substancji niebezpiecznych zawartych w odpadach.
III.3.3.4. Zużyte urządzenia – lampy oświetleniowe (zużyte świetlówki) w celu zabezpieczenia przed stłuczeniem wkładane będą w oryginalne opakowania jednostkowe - wsuwki tekturowe, a następnie gromadzone w beczce lub pudle tekturowym w wyznaczonym miejscu w punkcie magazynowania odpadów niebezpiecznych.
III.3.3.5. Miejsca magazynowania odpadów innych niż niebezpieczne będą przechowywane tak jak wskazano w decyzji.
III.3.3.6. Odpady o kodzie 15 01 01, 15 01 02, 15 02 03 magazynowane będą w wyznaczonym miejsce pod zadaszoną wiatą przy budynku gospodarczym. Miejsce to będzie utwardzone i zabezpieczone przed negatywnym oddziaływaniem czynników atmosferycznych. Do gromadzenia odpadów przygotowane będą większe worki foliowe lub zamykane pojemniki z tworzywa sztucznego. Miejsca magazynowania poszczególnych rodzajów odpadów oznaczone będą kodem i nazwą danego odpadu.
III.3.3.7. Powstałe w wyniku eksploatacji odpady o kodzie 17 02 03, 17 04 02, 17 04 05 magazynowane będą w wyznaczonym miejscu na zapleczu budynku inwentarskiego B2. Przetrzymywane będą luzem selektywnie wg rodzaju odpadu, w miejscu oznakowanym na palecie drewnianej w celu odizolowania od podłoża ziemi.
III.3.3.8. Usuwane odpady będą zabezpieczone przed przypadkowym rozproszeniem w trakcie transportu i czynności przeładunkowych.
III.3.3.9. Odpady transportowane będą z częstotliwością wynikającą z procesów organizacyjnych i technologicznych, w szczególności pojemności magazynów.

III.4. Źródła hałasu ich rozkład czasu pracy w ciągu doby

Emisja hałasu powstaje w wyniku:
- tucz trzody chlewnej – wszelkie dźwięki wydawane przez zwierzęta,
- ruch pojazdów po terenie zakładu,
- praca wentylatorów dachowych odpowiedzialnych za wymianę powietrza w budynkach inwentarskich,
- napełnianie silosów paszy.

Tabela nr 12 Źródła hałasu

Kod źródła hałasu	Opis źródła hałasu	Wysokość źródła (m)	Czas pracy (h)	
			dzień	noc
ZP1	Budynek inwentarski B1	4	16	8
ZP2	Budynek inwentarski B2	5,5	16	8
E1	Wentylator dachowy budynku B1	-	16	8
E2	Wentylator dachowy budynku B1	-	16	8
E3	Wentylator dachowy budynku B1	-	16	8
E4	Wentylator dachowy budynku B1	-	16	8
E5	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E6	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E7	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E8	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E9	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E10	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E11	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E12	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E13	Wentylator dachowy budynku B2	-	16	8
E14	Praca pojazdu podczas przeładunku paszy do silosu	-	1	-

IV. Rodzaj i maksymalna ilość wykorzystywanej energii, materiałów, surowców i paliw

IV.1. Pobór wody dla potrzeb instalacji

IV.1.1. Woda zużywana będzie na cele technologiczne tj. pojenie zwierząt, mycie pomieszczeń inwentarskich, potrzeby socjalno-bytowe.

IV.1.2. Woda na potrzeby instalacji pobierana będzie z wodociągu gminnego. Zużycie wody do celów socjalnych i technologicznych ustalane będzie na podstawie wskazań wodomierza.

IV.1.2. Maksymalne zużycie wody nie przekroczy wartości określonej poniżej:

- na potrzeby chowu hodowli trzody chlewnej (pojenie zwierząt):
  $Q_{max\ d}$ = 19,7 m^3/d
  $Q_{max\ rok}$ = 7 199,7 m^3/rok
- na potrzeby porządkowe (mycie pomieszczeń inwentarskich po każdym cyklu produkcyjnym):
  $Q_{max\ rok}$ = 6,6 m^3/rok

- do celów socjalno – bytowych:
  $Q_{max\,d}$ = 0,12 m^3/d
  $Q_{max\,rok}$ = 43,8 m^3/rok

Maksymalne roczne zapotrzebowanie na wodę dla instalacji:

- **$Q_{max\,rok}$ = 7 250,1 m^3/rok**

IV.1.3. Wskaźniki zużycia wody:

Tabela nr 13 Jednostkowe zapotrzebowanie na wodę dla poszczególnych kategorii świń

Kategoria świń	Zapotrzebowanie na wodę [dm^3/szt./dobę]
Warchlaki	1-5
Świnie w okresie wzrostu 15 – 45 kg	4-8
Tuczniki 45 -100 kg	6-10

IV.2. Ilość surowców i materiałów stosowanych w produkcji

IV.2.1. Maksymalne zużycie surowców nie przekroczy wartości określonych w poniższej tabeli:

Tabela nr 14 Wykorzystywane surowce

Lp.	Rodzaj surowców	Jednostka	Zużycie
1.	Pasza	Mg/rok	2 024
2.	Olej napędowy	kg/rok	410
3.	Środki dezynfekujące	dm^3/rok	40
4.	Środki odkażające	dm^3/rok	80
5.	Probiotyk dodawany do gnojowicy	dm^3	1 800

IV.3. Zużycie energii dla potrzeb własnych instalacji

IV.3.1. Energia elektryczna pobierana będzie z sieci energetycznej w oparciu o zawartą umowę. Na wypadek przerw w dostawie prądu używany będzie agregat prądotwórczy na olej napędowy o mocy 55kW.

IV.3.2. Energia wykorzystywana będzie do celów gospodarczych i bytowych tj. podawanie paszy do kojców, oświetlenie, wentylacja chlewni i innych.

IV.3.3. Maksymalne zużycie energii elektrycznej nie przekroczy wartości 15 000 kWh/rok.

IV.4. Ilość wytwarzanych nawozów

IV.4.1. Maksymalna ilość gnojowicy wytwarzanej w trakcie 4 miesięcy wyniesie 1 578 Mg, tj. **4 734 Mg^3/rok.**

IV.5. Wartość całkowitego wydalanego azotu

IV.5.1. W celu ograniczenia emisji azotu, w tym w szczególności amoniaku wydalanego przy zaspokajaniu potrzeb żywieniowych zwierząt stosowane będą techniki żywieniowe polegające na:

- zmniejszeniu zawartości surowego białka poprzez zastosowanie diety zrównoważonej pod względem zawartości azotu w oparciu o potrzeby energetyczne i przyswajalne aminokwasy,
- żywieniu wieloetapowym, w którym skład diety będzie dostosowany do specyficznych wymogów danego okresu produkcji,
- stosowaniu dodatków paszowych, które zmniejszają całkowitą ilość wydalanego azotu.

IV.6. Wartość całkowitego wydalanego fosforu

IV.6.1. W celu ograniczenia emisji fosforu przy zaspokajaniu potrzeb żywieniowych zwierząt stosowane będą techniki żywieniowe polegające na:

- żywieniu wieloetapowym, w którym skład diety będzie dostosowany do specyficznych wymogów danego okresu produkcji,
- stosowaniu dodatków paszowych, które zmniejszają całkowitą ilość wydalanego fosforu.

V. Zakres i sposób monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji

V.1. Monitoring procesów technologicznych

V.1.1. Sprawność techniczna urządzeń na linii automatycznego karmienia i pojenia świń oraz instalacji wentylacyjnej i oświetleniowej utrzymywana będzie na bieżąco – poprzez wykonywanie przeglądów, konserwacji i niezbędnych napraw w każdym okresie po zakończeniu cyklu tuczu świń oraz w cyklu produkcyjnym w przypadku wystąpienia takiej konieczności.

V.1.2. Prowadzony będzie codzienny pomiar i rejestr (papierowy lub elektroniczny) temperatury i wilgotności we wszystkich budynkach inwentarskich.

V.1.3. Prowadzony będzie codzienny pomiar i rejestracja temperatur panujących w budynku magazynowym zwierząt padłych, w dowolny sposób, pomiędzy godziną 12^{00} a 14^{00}.

V.1.4. Prowadzony będzie rejestr (papierowy lub elektroniczny) zużycia poszczególnych rodzajów paszy umożliwiający kontrolę realizacji instrukcji karmienia zwierząt. Co kwartał prowadzona będzie kontrola efektywności wykorzystania paszy przez zwierzęta i podejmowane będą stosowne działania.

V.1.5. Prowadzona będzie, nie rzadziej niż co 7 dni, kontrola oraz rejestr papierowy lub elektroniczny:

a/ ilości wytwarzanej gnojowicy,

b/ ilości nagromadzonej gnojowicy, a tym samym poziomu napełnienia kanałów gnojowych,

c/ ilości nawozów wykorzystanych do nawożenia pól wyznaczonych w planie nawożenia zaopiniowanym przez stację chemiczno–rolniczą, z ewidencją nawożonych działek.

V.1.6. Prowadzona będzie okresowa kontrola szczelności zbiorników magazynowych na gnojowicę (zgodnie z przepisami budowlanymi, o których mowa w punkcie VII.7.1). Punktem monitorowania szczelności zbiorników magazynowych gnojowicy będzie studzienka odbierająca wody z drenażu wokół budynku. Położenie studzienki na terenie zakładu: N: 50^0 48' 3.18" E: 20^0 3' 22.07" . Badanie należy wykonać z częstotliwością co najmniej raz w roku, w zakresie poziomu zawartości azotu i fosforu. Wyniki należy przedłożyć do Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie do 30 dni od dnia ich wykonania.

V.1.7. Prowadzone będą rejestry wykonywanych wewnętrznych kontroli stanu technicznego urządzeń i obiektów.

V.1.8. Prowadzone będą na bieżąco rejestry produkcji oraz wielość strat (upadków zwierząt) w trakcie ich chowu.

V.1.9. Prowadzony będzie rejestr zużycia wody i energii elektrycznej w sposób umożliwiający ustalenie ilości zużywanej wody i energii na jednostkę produkcji.

V.1.10. Prowadzony będzie rejestr wykonywanych prac konserwacyjnych oraz remontowych związanych z eksploatacją sieci kanalizacyjnej.

V.1.11. Prowadzony będzie rejestr zmian procedury pracy instalacji i wymiany urządzeń.

V.1.12. Prowadzony będzie rejestr ilości podawanego do gnojowicy preparatu na bazie bakterii powodujących zmniejszenie intensywności zapachu i wyliczane zużycie tych środków na 1 cykl produkcyjny w skali roku.

V.1.13. Prowadzony będzie rejestr ilości zużywanych środków dezynfekujących i wyliczane zużycie tych środków na 1 cykl produkcyjny w skali roku.

V.1.14. Prowadzone rejestry (w formie papierowej lub elektronicznej) będą przechowywane i okazywane do wglądu na każde żądanie organu ochrony środowiska.

V.2. Monitoring emisji zanieczyszczeń do powietrza

V.2.1. Prowadzony będzie monitoring emisji amoniaku do powietrza poprzez oszacowanie z zastosowaniem bilansu masowego w oparciu o wydalanie i całkowitą zawartość azotu (lub całkowitego azotu amonowego) na każdym etapie stosowania gnojowicy lub szacunkowo z wykorzystaniem wskaźników emisji – z częstotliwością co najmniej raz w roku z uwzględnieniem technik monitorowania podanych w decyzji wykonawczej Komisji UE 2017/302 z dnia 15 lutego 2017r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik BAT w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń.

V.2.2. Prowadzony będzie monitoring emisji pyłu do powietrza z każdego budynku dla zwierząt poprzez oszacowanie z wykorzystaniem wskaźników emisji – z częstotliwością co najmniej raz w roku z uwzględnieniem technik monitorowania podanych w decyzji wykonawczej Komisji UE 2017/302 z dnia 15 lutego 2017r.

ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik BAT w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń.
V.2.3. Prowadzony będzie monitoring emisji siarkowodoru do powietrza poprzez oszacowanie z wykorzystaniem wskaźników emisji – z częstotliwością co najmniej raz w roku dla każdej kategorii zwierząt.
V.2.4. Wskaźniki do szacowania emisji:

Kategoria zwierząt	kg NH_3 /stanowisko dla zwierzęcia/rok	kg H_2S /stanowisko dla zwierzęcia/rok	kg pyłu PM10 /stanowisko dla zwierzęcia/rok
Tuczniki	2,6	0,074	0,867

V.2.5. Monitoring emisji poszczególnych zanieczyszczeń corocznie będzie się odbywał tą sama wybraną metodą.

V.3. Monitoring poboru wody

V.3.1. Pomiar ilości pobieranej wody do celów produkcyjnych rejestrowany będzie za pomocą zainstalowanego licznika – wodomierza a wskazania odnotowywane będą z częstotliwością 1 x dobę i zapisywane w książce zużycia wody.
V.3.2. Oględziny instalacji w celu wykrycia ewentualnych źródeł wycieku wody i ich naprawa prowadzona będzie co najmniej raz w roku.

V.4. Ewidencja i monitoring wytworzonych odpadów

Prowadzący instalację będzie ewidencjonował i przechowywał dane dotyczące:
a) rodzaju i ilości wytwarzanych odpadów
b) rodzaju i ilości przekazanych do odzysku lub unieszkodliwiania
według wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów oraz z wykorzystaniem wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych.

V.5. Pomiar emisji hałasu do środowiska

V.5.1. Jako referencyjne punkty pomiaru hałasu określające oddziaływanie akustyczne instalacji na tereny zabudowy mieszkaniowej ustalam:
- P 1 o współrzędnych:
  N = 500 48'01,09"
  E = 220 03'17,15"
- P 2 o współrzędnych:
  N = 500 47'58,08"
  E = 220 03'17,72"

Sposób wykonania badań monitoringowych i ich częstotliwość będą zgodne z obowiązującymi przepisami.
Pomiar hałasu będzie wykonywany przy pracy wszystkich urządzeń wentylacyjnych. Ewentualne uwzględnienie czasu ich faktycznej pracy należy dokonać na podstawie obiektywnych przesłanek (rejestr pracy, zużycie energii, itp...).

V.5.2. Dodatkowo pomiary hałasu w środowisku przeprowadzane będą po każdej

zmianie procedury pracy instalacji lub wymianie urządzeń określonych w tabeli nr 10.

V.6. Monitoring ilości azotu i fosforu wydalanych w gnojowicy

V.6.1. Przynajmniej raz w roku prowadzony będzie monitoring całkowitej ilości azotu i fosforu wydalanego w gnojowcy metodą obliczeniową z zastosowaniem bilansu masy azotu i fosforu w oparciu o spożycie paszy, zawartość surowego białka w diecie, całkowitą zawartość fosforu i produkcyjność zwierząt - wskazaną w decyzji wykonawczej Komisji UE 2017/302 z dnia 15 lutego 2017r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik BAT w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń.

V.7. Wszystkie badania monitoringowe będą wykonywane zgodnie z obowiązującymi metodykami i normami, a wyniki tych badań będą rejestrowane i przechowywane przez okres obowiązywania pozwolenia.

VI. Prowadzący instalację będzie posiadał ważne umowy obejmujące wymaganą powierzchnię gruntów rolnych, na których możliwe jest zagospodarowanie gnojowicy proporcjonalnie do ilości wytwarzanej gnojowicy.

VII. Wymagania zapewniające ochronę gleby, ziemi i wód gruntowych, w tym środki mające na celu zapobieganie emisjom do gleby ziemi i wód gruntowych oraz sposób ich systematycznego nadzorowania.

VII.1. Każdy rodzaj odpadów będzie magazynowany w sposób selektywny w odpowiednich pojemnikach z materiału odpornego na działanie składników umieszczonego w nich odpadu, w wyznaczonych, oznakowanych miejscach w sposób uniemożliwiający ich negatywne oddziaływanie na środowisko i zabezpieczający przed oddziaływaniem czynników atmosferycznych oraz uniemożliwiający dostęp do nich osób nieupoważnionych. Wszystkie miejsca magazynowania odpadów będą posiadały utwardzoną, szczelną powierzchnię, urządzenia i materiały gaśnicze oraz zapas sorbentów do likwidacji ewentualnych wycieków. Nie będą przekraczane pojemności pojemników.

VII.2. Usuwane odpady będą zabezpieczone przed przypadkowym rozproszeniem w trakcie transportu oraz czynności przeładunkowych. Prowadzony przeładunek odpadów niebezpiecznych nie będzie powodować ich rozlania czy rozpylenia i skażenia gleby, ziemi i wód gruntowych.

VII.3. Budynki chowu, drogi i place oraz pozostały teren utrzymywane będą w czystości i porządku.

VII.4. Zapewniona będzie odpowiednia częstotliwość usuwania nieczystości z hal, mycia oraz opróżniania zbiorników na gnojowicę mająca na celu ograniczenie możliwości przedostania się zanieczyszczeń do gleby, ziemi i wód gruntowych.

VII.5. Wszystkie urządzenia związane z poborem wody i odprowadzaniem ścieków będą utrzymywane we właściwym stanie technicznym.

VII.6. Instalacja wyposażona będzie w środki gaśnicze, neutralizujące oraz sorbenty pozwalające przeciwdziałać ewentualnym zagrożeniom.

VII.7. Prowadzone będą kontrole stanu technicznego budynków hodowlanych oraz innych urządzeń znajdujących się na instalacji mające na celu wykrycie ewentualnych nieszczelności oraz przypadków wystąpienia niekontrolowanych wycieków. Wyniki kontroli będą odnotowywane w protokole.

VII.7.1. Zgodnie z wymaganiami art. 62. Ustawy Prawo budowlane obiekty budowlane w tym przypadku budynki inwentarskie w czasie ich użytkowania poddawane będą kontroli okresowej:

1) co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu ich stanu technicznego:
- elementów budynku, i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu (magazynowanie gnojowicy),
- instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska (mechanicznej wentylacji pomieszczeń inwentarskich, szczelności zaworów zamontowanych na otworach do wypompowywania gnojowicy, stanu technicznego filtrów tkaninowych na zbiornikach magazynowych paszy)

2) co najmniej raz na 5 lat, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego w zakresie:
- badanie instalacji elektrycznej i piorunochronnej,
- badanie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń,
- oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.

VII.8. Prowadzony będzie systematyczny nadzór przez pracowników znajdujących się na danym stanowisku nad zapewnieniem właściwej ochrony gleb, wód gruntowych i ziemi poprzez codzienną obserwację i sprawdzanie czy nie doszło do wycieku lub uszkodzenia urządzeń technologicznych.

VIII. Wymagane sposoby osiągania wysokiego poziomu ochrony środowiska jako całości

VIII.1. Wszystkie urządzenia objęte niniejszą decyzją należy utrzymywać we właściwym stanie technicznym i prawidłowo eksploatować w oparciu o stosowne instrukcje.

VIII.2. Budynki hodowlane wyposażone będą w wentylację zapewniającą wymaganą dobrostanem zwierząt wymianę powietrza.

VIII.3. Stosowane będą optymalne systemy karmienia dla poszczególnych grup zwierząt zgodnie z opracowaną instrukcją karmienia.

VIII.4. Budynki chowu utrzymywane będą w czystości oraz zapewniona będzie odpowiednia temperatura i wilgotność wewnątrz budynków inwentarskich,

z uwzględnieniem częstotliwości usuwania nieczystości oraz mycia. Natomiast czyszczenie i dezynfekcja pomieszczeń inwentarskich, komór i kojców odbywać się będzie po zakończeniu cyklu produkcyjnego trwającego 14 - 15 tygodni. W tym samym okresie czyszczeniu podlegać będą również paszarki i automatyczne poidła smoczkowe. Dokonywany będzie również przegląd stanu technicznego urządzeń na linii do pojenia i linii paszowej, a w przypadkach koniecznych dokonywane będą naprawy lub wymiana zużytych elementów. Końcowym etapem będzie przeprowadzenie dezynfekcji pomieszczeń inwentarskich z zastosowaniem środków chemicznych przy pomocy specjalistycznych urządzeń – opryskiwaczy. Dezynfekcje przeprowadzać będzie firma zewnętrzna dokonująca sprzedaży środków chemicznych służących do dezynfekcji pomieszczeń przeznaczonych do chowu zwierząt.

VIII.5. Kojce będą utrzymane w taki sposób, aby zapewnić w każdym z nich odpowiednią powierzchnię zadawania paszy (w budynku B1-2,2%, w budynku B2 – 2,5% powierzchni kojca), legowiska (w budynku B1- 96,7%, w budynku B2 – 96,3% powierzchni kojca), pojenia (w budynku B1-1,1%, w budynku B2 – 1,2% powierzchni kojca) i gnojową, zgodnie z opracowaną instrukcją.

VIII.6. W celu ograniczenia emisji zapachów z gnojowicy, co najmniej raz na 6 tygodni, stosowane będą preparaty powodujące ograniczenie emisji odorów.

VIII.7. Na bieżąco prowadzona będzie analiza wszystkich danych uzyskiwanych z monitoringu oraz podejmowane będą stosowne działania z niej wynikające. Przeprowadzenie tej analizy i podjęte działania będzie dokumentowane.

VIII.8. Opracowany „plan zarządzania zapachami" (odorami) zostanie wdrożony do stosowania i będzie regularnie poddawany przeglądowi. W celu oceny poziomu emisji odorów do środowiska zostaną wykonane dwie serie pomiarów (pomiary olfaktometryczne) w odstępach co roku, pierwsze najpóźniej do 31.05.2019r.. Wyniki zostaną przekazane do Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie miesiąca od dnia pomiaru (najpóźniej w terminie do 30.06.2019r.).

VIII.8.1. Prowadzony będzie rejestr (papierowy lub elektroniczny) przeglądów, o których mowa w punkcie VIII.8.

VIII.8.2. W przypadku pojawienia się uznanej za uzasadnioną przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska lub inny organ administracji interwencji w sprawie uciążliwości zapachowej powodowanej przez instalację należy:

- zidentyfikować źródło uciążliwości zapachowej,
- podjąć działania w celu wyeliminowania uciążliwości,
- przeprowadzić jednokrotne badanie olfaktometryczne określające poziom substancji odorotwórczych w celu potwierdzenia efektywności podjętych działań,
- sprawozdanie z podjętych działań wraz z wynikami ww. pomiarów należy przedłożyć w terminie 30 dni od ich wykonania Marszałkowi Województwa Podkarpackiego oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska.

VIII.9. Czyszczenie pomieszczeń inwentarskich dokonywane będzie przy użyciu myjki ciśnieniowej i środków dezynfekcyjnych przed każdym wstawieniem zwierząt.

VIII.10. Zwierzęta padłe i ubite z konieczności przechowywane będą w zamykanym i szczelnym kontenerze metalowym (konfiskatorze) ustawionym na terenie

utwardzonym i w ciągu 24 h usuwane przez uprawnionego odbiorcę do utylizacji. Opróżnianie kontenera odbywać się będzie mechanicznie za pomocą specjalistycznego sprzętu eliminującego przedostawanie się padłych zwierząt do gleby.

VIII.10. W przypadku wystąpienia masowej choroby zakaźnej lub pomoru zwierząt, prowadzący instalację:

- natychmiast powiadomi o tym właściwy miejscowo organ inspekcji weterynaryjnej i wójta gminy,
- pozostawi zwierzęta w miejscu ich stałego przebywania i nie będzie wprowadzać tam innych zwierząt,
- zakaże wstępu osób postronnych do pomieszczeń lub miejsc, w których znajdować się będą zwierzęta podejrzane o zakażenie lub zwłoki zwierząt.

VIII.11. Zmywalne ściany konfiskatora do magazynowania zwierząt padłych i ubitych z konieczności będą dezynfekowane po każdym odbiorze odpadów przez firmę prowadzącą działalność w zakresie gospodarowania odpadami.

VIII.12. Stosowane będą energooszczędne źródła światła, nagrzewnice itp.

VIII.13. Corocznie opracowywany będzie i opiniowany okręgową stacją chemiczno – rolniczą plan nawożenia.

VIII.14. Wykonywane będą wewnętrzne kontrole stanu technicznego urządzeń i obiektów m.in. opróżnionych silosów, zbiorników na gnojowicę itd. Z częstotliwością i na zasadach określonych w niniejszej decyzji. Prowadzone i przechowywane będą rejestry wykonywanych kontroli.

VIII.15. Drogi i place oraz pozostały teren będą utrzymywane w czystości i porządku. Prowadzone będą coroczne kontrole stanu dróg wewnętrznych i placów; wykonane kontrole będą odnotowywane w protokole z czynności.

IX. Zagospodarowanie nawozów naturalnych

IX.1. Wytworzona gnojowica magazynowana będzie w kanałach na gnojowicę opisanych w niniejszej decyzji.

IX.2. Wytworzona gnojowica będzie wykorzystywana rolniczo jako nawóz naturalny na podstawie corocznie opracowywanego wg obowiązujących przepisów planu nawożenia, zatwierdzonego przez okręgową stację chemiczno-rolniczą. W planach nawozowych określana będzie dokładna dawka gnojowicy, możliwa do nawiezienia na konkretne pole.

IX.3. Operator posiadał będzie ważne umowy (w formie pisemnej) na odbiór wytworzonej gnojowicy, której nie będzie mógł wykorzystać.

IX.4. Napełnianie zbiorników i przekazywanie gnojowicy odbiorcy prowadzącemu jej rolnicze wykorzystanie prowadzone będą pod nadzorem odpowiedzialnego pracownika Fermy i odnotowywane będą w książce kontroli gnojowicy.

IX.5. Napełnianie zbiorników na gnojowicę i jej przekazywanie odbiorcy prowadzącemu jej rolnicze wykorzystanie na użytkach rolnych nie będzie prowadzone w soboty, niedziele i święta oraz w czasie intensywnych wiatrów wiejących w kierunku zabudowań mieszkalnych, zlokalizowanych w pobliżu Fermy.

IX.6. Prowadzona będzie ewidencja nawożonych pól i stosowanych dawek gnojowicy.
IX.7. Gnojowica powstała podczas ASF lub innej epidemii, czy też pomoru zwierząt, będzie mogła zostać przekazana do wykorzystania po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowego lekarza weterynarii.

X. Sposoby zapobiegania występowaniu i ograniczaniu skutków awarii oraz wymóg informowania o wystąpieniu awarii

W przypadku awarii należy postępować zgodnie z zatwierdzonymi instrukcjami stanowiskowymi bhp i obsługi poszczególnych urządzeń, z uwzględnieniem warunków niniejszej decyzji.

XI. Sposoby postępowania w przypadku zakończenia eksploatacji instalacji

XI.1. W przypadku zakończenia eksploatacji, należy opróżnić i wyczyścić wszystkie urządzenia technologiczne, a następnie zdemontować i zlikwidować wszystkie obiekty i urządzenia zgodnie z wymogami wynikającymi z przepisów budowlanych.
XI.2. W przypadku pożaru w instalacji powiadomić Straż Pożarną oraz służby weterynaryjne.

XII. Zakres, sposób i termin przekazywania organowi właściwemu do wydania pozwolenia i wojewódzkiemu inspektorowi ochrony środowiska informacji pozwalającej na przeprowadzenie oceny zgodności z warunkami określonymi w pozwoleniu.

XII.1. Zestawienie roczne przedstawiające wielkości emitowanych zanieczyszczeń do powietrza, ilości ścieków oraz ilości wytworzonych odpadów w instalacji należy przedłożyć do Marszałka Województwa Podkarpackiego i Podkarpackiego Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska do dnia 31 marca danego roku za rok poprzedni.

XII.2. Zestawienie roczne zużycia surowców i materiałów oraz ilości wytwarzanych nawozów w instalacji w ciągu roku należy przedstawić Marszałkowi Województwa Podkarpackiego i Podkarpackiemu Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska do dnia 31 marca danego roku za rok poprzedni."

XIII. Ustalam dodatkowe wymagania

XIII.1. W terminie do 3-ch miesięcy od chwili, gdy niniejsza decyzja stanie się ostateczna opracowane zostaną:
a. Instrukcja przepompowywania gnojowicy przepompowywania jej do beczkowozów. Instrukcja winna zapewniać, poza kontrolą napełniania i dystrybucji gnojowicy, eliminację możliwości przypadkowych wycieków i przepełnień kanałów.
b. Instrukcja określająca zasady eksploatacji stosowanych urządzeń, usuwania nieczystości oraz mycia budynków inwentarskich, stosowania preparatów powodujących ograniczenie emisji odorów. Opracowana instrukcja określać będzie

sposoby postępowania w zależności od jednoznacznie określonych i mierzalnych parametrów.

XIV. W przypadku, gdy w decyzji nie ustalono daty obowiązywania poszczególnych warunków, zapisy decyzji obowiązują z chwilą, gdy decyzja stanie się ostateczna.

XV. Zastrzegam sobie prawo nałożenia dodatkowych warunków w terminie późniejszym, jeżeli będzie tego wymagał interes ochrony środowiska.

XVI. Pozwolenie jest wydane na czas nieoznaczony.

Uzasadnienie

Wnioskiem z dnia 12 lutego 2018r. znak: - Pan [redacted] zarządzający Gospodarstwem Rolnym [redacted] w miejscowości Stare Baraki 79 (gmina Zaklików, powiat stalowowolski) NIP 865-115-41-51, REGON 180212076, wystąpił o wydanie pozwolenia zintegrowanego na prowadzenie instalacji do intensywnego tuczu trzody chlewnej o obsadzie do 2630 szt., zlokalizowanej w miejscowości Stare Baraki 79, na działkach nr ewid. 260 i 261.
Tereny znajdujące się w bliższym i dalszym otoczeniu to obszary charakterystyczne dla krajobrazu rolniczego. W otoczeniu instalacji brak jest obiektów przyrodniczych, które podlegają ochronie prawnej wynikającej z ustawy o ochronie przyrody. Nie występują również obszary objęte siecią Natura 2000.
Na południe od terenu lokalizacji instalacji, w odległości ok. 65 m przebiega droga gminna, wzdłuż której występuje pojedyncza zabudowa zagrodowa. Najbliższa zabudowa zagrodowa położona jest w odległości ok. 50 m w kierunku południowo-zachodnim.

Przedmiotowa instalacja kwalifikowana jest zgodnie załącznikiem do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 27 sierpnia 2014 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. z 2014 r. poz. 1169), - pkt 6 ppkt 8 lit. b) i c) do instalacji do chowu lub hodowli świń o więcej niż 2 000 stanowisk dla świń o wadze ponad 30 kg lub 750 stanowisk dla macior, tym samym na jej funkcjonowanie wymagane jest uzyskanie pozwolenia zintegrowanego.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt. 51 rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz.U. Nr 2016.71 t.j.) instalacja klasyfikowana jest do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko. Tym samym, zgodnie z art. 378 ust. 2a pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska, organem właściwym do wydania pozwolenia zintegrowanego jest Marszałek Województwa Podkarpackiego.

Po analizie wymogów formalno – prawnych wniosku, w dniu 19 lutego 2018r., zgodnie z art. 209 ust. 1 ustawy Prawo ochrony środowiska wersja elektroniczna wniosku została przesłana Ministrowi Środowiska drogą elektroniczną (e-mail, scan) wraz z informacją o wysokości uiszczonej przez wnioskodawcę opłaty rejestracyjnej, celem rejestracji.

Na podstawie art. 218 ustawy Prawo ochrony środowiska, w związku z art. 33 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, pismem z dnia 26 lutego 2018r. znak: OS.I.7222.1.2.2018.AC ogłosiłem o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wydania decyzji - pozwolenia zintegrowanego dla ww. instalacji oraz o umieszczeniu przedmiotowego wniosku w publicznie dostępnym wykazie danych o dokumentach zawierających informacje o środowisku i jego ochronie pod numerem 124/2018 oraz o prawie wnoszenia uwag i wniosków do przedłożonej w sprawie dokumentacji. Ogłoszenie było dostępne przez 30 dni w dniach od dnia 5 marca 2018 r. do dnia 4 kwietnia 2018 r.:

- na tablicy ogłoszeń tut. Urzędu Marszałkowskiego przy ul. Cieplińskiego 4, Rzeszów,
- na tablicy ogłoszeń Urzędu Miejskiego w Zaklikowie
- na tablicy ogłoszeń w miejscu lokalizacji przedsięwzięcia,
- na stornie internetowej BIP Urzędu Marszałkowskiego,
- na stronie internetowej BIP Urzędu Miejskiego w Zaklikowie.

W okresie udostępniania wniosku nie zostały wniesione żadne uwagi i wnioski do ww. sprawy.

Szczegółowa analiza przedłożonej dokumentacji wykazała, że nie przedstawia ona w sposób dostateczny wszystkich zagadnień istotnych z punktu widzenia ochrony środowiska.

W związku z powyższym postanowieniem z dnia 17 kwietnia 2018r. znak OS-I.7222.1.2.2018.AC wezwałem zarządzającego instalację do uzupełnienia (w terminie jednego miesiąca pod rygorem nie uwzględnienia żądania wniosku) przedłożonej dokumentacji o następujące informacje:

1) opis „punktu magazynowania odpadów niebezpiecznych" i miejsca magazynowania odpadów innych niż niebezpieczne na terenie instalacji,
2) określenie lokalizacji punktów pomiarowych, w których prowadzone będą pomiary emisji hałasu do środowiska we współrzędnych geograficznych oraz wskazać ich położenie na załączniku graficznych,
3) weryfikację przedstawionej we wniosku tabeli określającej miejsca wprowadzenia zanieczyszczeń do powietrza wraz z ich parametrami w zgodności z tabelą określającą propozycję maksymalnej emisji dopuszczalnej z instalacji w zakresie czasów pracy emitorów oraz nazewnictwa,
4) obliczenia rozprzestrzeniania zanieczyszczeń z uwzględnieniem lokalizacji poszczególnych emitorów, ich parametrów oraz odpowiadającej im emisji - zamiast emitorów zastępczych,

5) plan zarządzania odorami zgodny z wymaganiami Konkluzji BAT w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu i świń (BAT 12), obejmujący w szczególności identyfikację źródeł odorów, określenie udziału poszczególnych źródeł, monitoring emisji odorów, środki zapobiegające lub eliminujące powstawanie odorów,
6) uzupełnienie propozycji w zakresie prowadzenia monitoringu emisji do powietrza o pomiary emisji substancji zapachowych z instalacji z wykorzystaniem olfaktometrii dynamicznej zgodnie z wymaganiami Konkluzji BAT w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń (BAT 26),
7) opis co dzieje się ze środkami dezynfekcji po użyciu – czy są uwalniane do powietrza, do ścieków (gnojowicy), czy może ulegają innym procesom,
8) wskazanie, jak często do gnojowicy jest dodawany preparat na bazie bakterii powodujący zmniejszenie intensywności zapachu i jakie jest zużycie tych środków na 1 cykl produkcyjny oraz w skali roku,
9) dane techniczne zbiorników na gnojowicę, tj. pojemność całkowitą, pojemność komór na gnojowicę, liczbę otworów do wypompowywania, sposób zabezpieczenia wylotów otworów przed emisją do powietrza, szerokość kanałów powietrznych pod budynkami Budynek 1, Budynek 2),
10) dane dotyczące konstrukcji, szczelności i zabezpieczenia przed agresywnym działaniem gnojowicy obydwu zbiorników oraz wskazać jak często jest przeprowadzana kontrola okresowa zbiorników.

Pismem z dnia 15 maja 2018r. (data wpływu 16 maja 2018r.) wpłynęło uzupełnienie do wniosku.

Jednocześnie pismem z dnia 17 kwietnia 2018r. (data wpływu: 24 kwietnia 2018r.) Państwo poinformowali o uciążliwości przedmiotowej instalacji na sąsiadującą zabudowę mieszkalną. Według Państwa działanie instalacji powoduje fetor, hałas trudny do wytrzymania dla sąsiadów oraz według nich w gospodarstwie znajduje się większa liczba sztuk trzody chlewnej niż planowano w trakcie budowy obiektu.

W związku z powyższym pismem znak OS-I.7222.1.2.2018.AC z dnia 17 kwietnia 2018r. wystąpiłem do Powiatowego Inspektora Weterynarii w Stalowej Woli o podanie w oparciu o posiadane dane aktualnej obsady trzody chlewnej w przedmiotowym gospodarstwie. W piśmie znak PIW.PZ.45.C.20.2018 z dnia 20.04.2018r. Powiatowy Inspektor Weterynarii poinformował, że obsada trzody chlewnej w dniu 19 kwietnia 2018r. wynosiła 2 483 szt.

Po przenalizowaniu dokumentów i wyjaśnień przedłożonych przez wnioskodawcę uznałem, że uzupełniony wniosek zawiera elementy wymagane przepisami prawa w tym zakresie i spełnia wymogi art.184 ust. 2, art. 208 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Analizując przedstawione dokumenty ustalono:

We wniosku wykazano, że emisja pyłów i gazów wprowadzanych do powietrza ze źródeł i emitorów instalacji nie spowoduje przekroczeń dopuszczalnych norm jakości powietrza poza granicami terenu, do którego prowadzący instalację posiada tytuł prawny. W szczególności emisja pyłu, amoniaku i siarkowodoru nie powoduje przekroczeń standardów jakości powietrza i wartości odniesienia substancji w powietrzu określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu oraz w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu.

Przy określeniu dopuszczalnej emisji do powietrza z instalacji zachowano poziomy emisji związane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) odnoszące się do wartości masy wyemitowanych substancji przypadającej na stanowisko dla zwierzęcia w ciągu jednego roku i wyrażonych w kg substancji/ stanowisko dla zwierzęcia/rok zgodnie z wymogami decyzji wykonawczej Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017r. ustanawiającej konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu lub świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE.

W pozwoleniu określiłem wielkość dopuszczalnej emisji pyłów i gazów do powietrza w warunkach normalnego funkcjonowania instalacji, zgodnie z art. 188 ust. 2 pkt 2 ustawy Prawo ochrony środowiska.

Ponadto zgodnie z art. 151 i 188 ust. 3 pkt 5) ustawy Poś ze względu na obiekty wrażliwe występujące w sąsiedztwie instalacji w punkcie VIII.8 pozwolenia zintegrowanego nałożono dodatkowe wymagania, wykraczające poza wymagania, o których mowa w art. 147 i przepisach wydanych na podstawie art. 148, co do zakresu i sposobu monitorowania procesów technologicznych, w tym pomiaru i ewidencjonowania wielkości emisji nakładając obowiązek wdrożenia do stosowania i regularnego poddawania przeglądowi opracowanego planu zarządzania zapachami (odorami). W przypadku pojawienia się uznanej za uzasadnioną przez Wojewódzkiego Inspektora Ochrony Środowiska lub inny organ administracji interwencji w sprawie uciążliwości zapachowej powodowanej przez instalację zobowiązano prowadzącego instalację do identyfikacji źródła uciążliwości zapachowej oraz niezwłocznego podjęcia działań w celu jej wyeliminowania.

Dla potwierdzenia efektywności podjętych działań należy przeprowadzić jednokrotne badanie olfaktometryczne określające poziom substancji odorotwórczych.

Zgodnie z Dokumentem Referencyjnym o Najlepszych Dostępnych Technikach dla Intensywnego Chowu Drobiu i Świń: Zintegrowane Zapobieganie i Kontrola Zanieczyszczeń, emisja odorów z tego typu przedsięwzięć jest istotna i wiąże się przede wszystkim z postępowaniem z gnojowicą.

Mając na względzie ten problem w decyzji wprowadziłem szereg warunków mających na celu ograniczenie emisji odorów do powietrza w szczególności ze zbiorników z gnojowicą, których odpowietrzenia winny być zabezpieczone szczelnymi przykrywami. Zgodnie z wymogami konkluzji BAT w celu określenia wielkości emisji pyłu, amoniaku i siarkowodoru zarządzający będzie posługiwał się wartościami szacunkowymi. W przypadku wykonania pomiarów olfaktometrycznych

w sytuacji braku przepisów prawnych i norm w prawodawstwie polskim wyniki powinny być odniesione do danych literaturowych.

Według opracowania pn. „Lista substancji i związków chemicznych, które są przyczyną uciążliwości zapachowej" wykonanym pod kierownictwem prof. dr hab. inż. Jerzego Zwoździaka - przy hodowli świń przy typowej diecie białkowej można spodziewać się emisji odoru na poziomie ok. 1000 OU_E/sekundę (OU_E - europejska jednostka zapachowa).

W związku z powyższym po podjętych działaniach zapobiegających uciążliwości odorowej należy spodziewać się emisji związków zapachowych na poziomie nie wyższym niż podano w tym opracowaniu.

W decyzji nałożono również obowiązek przekazywania Marszałkowi Województwa Podkarpackiego oraz Wojewódzkiemu Inspektorowi Ochrony Środowiska sprawozdań z podjętych działań wraz z wynikami ww. pomiarów w terminie 30 dni od ich wykonania.

W systemie utrzymania zwierząt, elementem ciągu technologicznego instalacji IPPC jest magazyn odpadów. Prowadzący instalację, który przekazuje gnojowicę do dalszego zagospodarowania nie podlega zapisom konkluzji BAT 20, BAT 21, BAT 22. Natomiast w przypadku nawożenia pól przez prowadzącego instalację – konkluzje BAT 20, BAT 21, BAT 22 należy spełniać. Stosowne zapisy nie są wprowadzane do pozwolenia zintegrowanego, ponieważ gnojowica jest zagospodarowywana poza instalacją IPPC. Mając jednak na względzie nadzór nad instalacją w punkcie IX.7 zawarłem warunek szczególnego postępowania z gnojowicą w przypadku wystąpienia ASF lub innej epidemii, czy też pomoru zwierząt (gnojowica będzie mogła zostać przekazana do wykorzystania po uzyskaniu pozytywnej opinii powiatowego lekarza weterynarii).

Szczegółowy sposób postępowania w ww. sytuacji określa rozporządzenie Ministra Środowiska i Rozwoju Wsi z dnia 6 maja 2015r. w sprawie zwalczania ASF.

Na terenie Gospodarstwa eksploatowane będzie źródło energetycznego spalania paliw, które nie wymaga pozwolenia według zapisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010r. w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymagają pozwolenia (Dz. U. 2010 nr 130 poz. 881), jak również nie wymaga zgłoszenia według zapisów rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 2 lipca 2010r. w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz. U. 2010 nr 130 poz. 880 ze zm.), tj.: agregat prądotwórczy o mocy 55kW.

Zgodnie z art. 188 ust. 2b oraz art. 202 ust. 4 ustawy Poś w punkcie II.3. pozwolenia ustaliłem dopuszczalne ilości poszczególnych rodzajów wytwarzanych odpadów innych niż niebezpieczne i niebezpiecznych oraz warunki gospodarowania nimi z uwzględnieniem ich magazynowania, zbierania, transportu, odzysku i unieszkodliwiania. Warunki gospodarowania wytwarzanymi odpadami oraz sposoby i miejsca ich magazynowania ustaliłem w pkt. III.3. Spółka posiada możliwości magazynowania odpadów na terenie, do którego posiada tytuł prawny.

Odpady wytwarzane w związku z eksploatacją instalacji będą gromadzone na terenie zakładu, a następnie przekazywane do odzysku lub unieszkodliwienia przez wyspecjalizowane firmy zewnętrze, posiadające wymagane zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie gospodarowania odpadami, poza granicami Zakładu. Prowadzona będzie ewidencja jakościowa i ilościowa przetwarzanych i wytwarzanych odpadów według wzorów dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów oraz z wykorzystaniem wzorów formularzy służących do sporządzania i przekazywania zbiorczych zestawień danych, zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami szczegółowymi.

W punkcie II.4.1.1. pozwolenia zobowiązałem prowadzących instalacje do zapobiegania powstaniu odpadów oraz ograniczania ich negatywnego oddziaływania na środowisko.

Uznałem, że przedstawiony we wniosku sposób postępowania z odpadami zabezpiecza środowisko przed ich ewentualnym negatywnym oddziaływaniem.

Dla instalacji zgodnie, z art. 188 ust. 2 pkt 1 ustawy Prawo ochrony środowiska ustalono parametry istotne z punktu widzenia ochrony przed hałasem, w tym zgodnie z art. 211 ust. 6 pkt 6 rozkład czasu pracy źródeł hałasu w ciągu doby. W oparciu o ten sam przepis ustalono także wielkość emisji hałasu wyznaczoną dopuszczalnymi poziomami hałasu poza Zakładem, wyrażonymi wskaźnikami poziomu równoważnego hałasu dla dnia i nocy dla terenów objętych ochroną przed hałasem, pomimo iż z obliczeń symulacyjnych wynika, że instalacja nie spowoduje przekroczeń wartości dopuszczalnych poziomów określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku. Pomiary poziomu hałasu prowadzone będą w punktach określonych w części V.5.1

Uwzględniając wymogi art. 208 ust. 1 i ust. 2 pkt. 4) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska, Wnioskodawca przeprowadził analizę pod kątem substancji powodujących ryzyko, zdefiniowanych w art. 3 pkt. 37a) ww ustawy wykorzystywanych, produkowanych lub uwalnianych na terenie zakładu, w związku z eksploatacją instalacji typu IPPC. W oparciu o rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1272/2008 z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie klasyfikacji, oznakowania i pakowania substancji i mieszanin (Dz. Urz. UE L 353 z 31.12.2008, str. 1, ze zm.) zmieniającego i uchylającego dyrektywy 67/548/EWG i 1999/45/WE oraz zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 1907/2006, dokonano oceny ryzyka (zagrożenia) zanieczyszczenia gleby, ziemi lub wód gruntowych na terenie zakładu wykorzystywanymi substancjami niebezpiecznymi (powodującymi ryzyko). Na podstawie przeprowadzonej analizy opracowano dokumentację pod nazwą „Analiza pod kątem oceny, co do konieczności sporządzenia Raportu Początkowego".

W dokumentacji zidentyfikowano substancje wykorzystywane (VIA-SEPT, QUATOSEPT, QUATOVET) oraz uwalniane (pył, amoniak, siarkowodór) w wyniku funkcjonowania instalacji oceniając ryzyko oraz możliwość zanieczyszczenia gleby,

ziemi i wód gruntowych tymi substancjami na terenie zakładu, z uwagi na ich właściwości fizyczne i chemiczne oraz istniejący system zabezpieczeń przed oddziaływaniem na środowisko. Postępowanie ze środkami chemicznymi odbywa się zgodnie z warunkami określonymi w Kartach charakterystyk tych środków, proces dezynfekcji, odkażania zalecany jest specjalistycznej firmie.

Analiza wykazała, że w wyniku eksploatacji przedmiotowej instalacji nie występuje możliwość zanieczyszczenia gleby ziemi lub wód gruntowych, a tym samym nie jest wymagane sporządzenie raportu początkowego.

W systemie intensywnego tuczu trzody chlewnej nie są stosowane preparaty i substancje chemiczne, które kwalifikowałyby go do zaliczenia do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej zgodnie z rozporzadzeniem Ministra Gospodarki z dnia 10 października 2013 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

W prowadzonym systemie tuczu trzody chlewnej mogą wystąpić przypadki wadliwej pracy urządzeń i ich awarii, które na bieżąco będą usuwane we własnym zakresie przez wymianę zużytych elementów lub urządzeń na nowe. W przypadku braku dostawy energii elektrycznej uruchamiany będzie agregat prądotwórczy o mocy 55 kW. W przypadku awarii sieci wodociągowej woda do pojenia zwierząt dostarczana będzie cysterną samochodową w ilości 15 m^3 na dobę zgodnie z zapotrzebowaniem.

O zagrożeniach zewnętrznych dotyczących możliwości zarażenia świń chorobą zakaźną sygnalizować będą służby weterynaryjne. Wtedy podejmowane będą działania zabezpieczające polegające min. na szczelnym zamykaniu pomieszczeń inwentarskich, uzupełnianie mat sanitarnych świeżymi środkami odkażającymi, zwiększenie częstotliwości obserwacji zachowania się świń w pomieszczeniach inwentarskich, zwiększenie częstotliwości kontroli stanu zdrowotnego świń przez lekarza weterynarii.

W przypadku zaistnienia zdarzeń awaryjnych na terenie zajmowanym przez instalacje tuczu trzody chlewnej należy postępować zgodnie z zatwierdzonymi instrukcjami BHP oraz instrukcjami obsługi poszczególnych urządzeń.

Analizę instalacji pod kątem najlepszych dostępnych technik przeprowadziłem w oparciu o Decyzję Wykonawczą Komisji (UE) 2017/302 z dnia 15 lutego 2017r. ustanawiającą konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu drobiu i świń zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE oraz uwzględniając wydane przez Ministerstwo Środowiska „Wytyczne dotyczące praktycznego zastosowania konkluzji BAT w zakresie intensywnego chowu drobiu i świń część 2 Instalacje do chowu świń".

Decyzje Komisji Europejskiej są prawem stosowanym „wprost", zatem nie wymagają implementacji do prawa krajowego. Zgodnie z art. 288 Traktatu o Unii Europejskiej, Decyzja wiąże bezpośrednio tych, do których jest skierowana. Nowe instalacje

dla których pozwolenie zintegrowane zostało wydane po dniu opublikowania konkluzji BAT nie mają okresu przejściowego i już w dniu uzyskiwania pierwszego pozwolenia zintegrowanego muszą spełniać wymogi konkluzji.

Najlepsza dostępna technika dla ferm produkcyjnych trzody chlewnej oznacza stosowanie zasad dobrej rolniczej praktyki w zakresie odżywiania zwierząt oraz warunków bytowania zwierząt. Minimalne warunki utrzymania zwierząt gospodarskich zawarte są w ustawie o Ochronie Zwierząt oraz w rozporządzeniu Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 15 lutego 2010 r. w sprawie wymagań i sposobu postępowania przy utrzymywaniu gatunków zwierząt gospodarskich, dla których normy ochrony zostały określone w przepisach Unii Europejskiej.

II. Analiza zgodności funkcjonowania instalacji z Konkluzjami z dnia 15 lutego 2017 r. dotyczącymi najlepszych dostępnych technik (BAT) w odniesieniu do intensywnego chowu świń, zgodnie z dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE (Dz. U. Unii Europejskiej L 43/231):

OGÓLNE KONKLUZJE DOTYCZĄCE BAT	
SYSTEMY ZARZĄDZANIA ŚRODOWISKOWEGO (EMS)	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 1. W celu poprawy ogólnej efektywności środowiskowej gospodarstw w ramach BAT należy zapewniać wdrażanie i przestrzeganie systemu zarządzania środowiskowego zawierającego w sobie wszystkie następujące cechy: 1. zaangażowanie kierownictwa, w tym kadry kierowniczej wyższego szczebla; 2. określenie przez kierownictwo polityki ochrony środowiska, która obejmuje ciągłe doskonalenie efektywności środowiskowej instalacji; 3. planowanie i ustalenie niezbędnych procedur, celów i zadań w powiązaniu z planami finansowymi i inwestycjami; 4. wdrożenie procedur ze szczególnym uwzględnieniem: a) struktury i odpowiedzialności; b) szkoleń, podnoszenia świadomości i kompetencji; c) komunikacji; d) zaangażowania pracowników; e) dokumentacji; f) wydajnej kontroli procesu; g) programów obsługi technicznej; h) gotowości i reagowania na sytuacje awaryjne i reagowania; i) zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi środowiska; 5. sprawdzanie efektywności i podejmowanie	**BAT 1.** Gospodarstwo posiada wdrożony system zarządzania środowiskowego – opracowano instrukcję pn. „Instrukcji postępowania i zarządzania środowiskiem w gospodarstwie na każdym etapie produkcji wraz z prowadzeniem wymaganego monitoringu określonego w konkluzjach BAT dla tego rodzaju działalności", w której wyszczególniono etapy: dostawy tuczników, rozpoczęcie cyklu intensywnego tuczenia i przebieg tuczenia dla poszczególnych faz wraz z kontrolą i nadzorem eliminującym negatywne oddziaływanie na środowisko, przygotowanie zwierząt do odstawy i opróżnianie komór hodowlanych, czyszczenie i dezynfekcja opróżnionych kojców i nowa dostawa świń, przeglądy i konserwacja maszyn i urządzeń, przeglądy okresowe obiektów - budynków inwentarskich. Do instrukcji tej dołączony jest ***plan zarządzania odorami***, który zostanie wdrożony, w zgodnie z niniejszą decyzją. Zarządzanie środowiskowe prowadzone jest przez właściciela instalacji polegające głównie

działań korygujących, ze szczególnym uwzględnieniem: a) monitorowania i pomiarów; b) działań naprawczych i zapobiegawczych; c) prowadzenia zapisów; d) niezależnego (jeżeli jest to możliwe) audytu wewnętrznego lub zewnętrznego w celu określenia, czy system zarządzania środowiskowego jest zgodny z zaplanowanymi ustaleniami oraz czy jest właściwie wdrożony i utrzymywany; 6. przegląd systemu zarządzania środowiskowego przeprowadzony przez kadrę kierowniczą wyższego szczebla pod kątem stałej przydatności systemu, jego prawidłowości i skuteczności; 7. podążanie za rozwojem czystszych technologii; 8. uwzględnienie - na etapie projektowania nowego zespołu urządzeń i przez cały okres jego eksploatacji - wpływu na środowisko wynikającego z ostatecznego wycofania instalacji z eksploatacji; 9. stosowanie sektorowej analizy porównawczej (np. sektorowy dokument referencyjny EMAS) w regularnych odstępach czasu. Szczególnie w odniesieniu do intensywnej hodowli drobiu lub świń do BAT należą następujące cechy systemu zarządzania środowiskowego: 10. **wdrożenie planu zarządzania hałasem** – tylko w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwość hałasu lub gdy jego występowanie zostało udowodnione; 11. **wdrożenie planu zarządzania zapachami** - tylko w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwość zapachu lub gdy jego występowanie zostało stwierdzone. Zakres (np. poziom szczegółowości) oraz charakter systemu zarządzania środowiskowego (np. standaryzowany lub nie) zasadniczo odnosi się do charakteru, skali i złożoności gospodarstwa oraz do zasięgu jego oddziaływania na środowisko.	na: - monitorowaniu procesów technologicznych opisanych w punkcie V niniejszej decyzji; - ciągłe doskonalenie efektywności środowiskowej instalacji (stosowanie nowej generacji urządzeń technicznych na instalacji, w tym magazynowania paszy i stosowania właściwej diety żywieniowej zwierząt zwiększając jej przyswajalność i eliminując nadmierne emisje gazowe); - ustalenie niezbędnych procedur, celów i zadań w powiązaniu z planami finansowymi i inwestycjami; - wdrożenie procedur ze szczególnym uwzględnieniem: odpowiedzialności, szkoleń (z zakresu prowadzenia instalacji intensywnego tuczu świń, z zakresu ochrony środowiska), podnoszenia świadomości i kompetencji, dokumentacji, programów obsługi technicznej, gotowości i reagowanie na sytuacje awaryjne, zapewnienia zgodności z przepisami dotyczącymi środowiska; - rozważane są możliwości podejmowanie działań korygujących stężenia amoniaku w pomieszczeniach inwentarskich z wykorzystaniem pomiarów za pomocą czujników. System zarządzania nie jest standaryzowany. Z uwagi charakter, skalę i zasięg oddziaływania instalacji *nie przewiduje się wdrożenie planu zarządzania hałasem.* Analiza przeprowadzona w tym zakresie wykazała, że emisja hałasu ograniczała się będzie do terenu właściciela instalacji. Ww. analiza przeprowadzona była na etapie budowy i uzyskiwania decyzji środowiskowej i na etapie obecnym tj. wniosku o wydanie pozwolenia zintegrowanego. W tym zakresie zastosowane zostały wymagane odległości od obiektów wrażliwych, odpowiednie rozwiązania techniczne, urządzenia redukujące emisje. Z uwagi na niewielką odległość (50 m) od pojedynczego budynku mieszkalnego w stosunku do analizowanej instalacji operator instalacji wdrożył szereg rozwiązań ograniczających dokuczliwość zapachu (np. dodawanie do gnojowicy preparatu powodującego ograniczenie odoru). W punkcie VIII.8 nałożono obowiązek opracowywania „planu zarządzania zapachami".

Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie systemów zarządzania środowiskowego.	
DOBRE GOSPODAROWANIE	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 2. Aby zapobiec wywieraniu wpływu na środowisko, lub aby ten wpływ ograniczyć, w ramach BAT należy stosować wszystkie z poniższych technik. 1. Prawidłowe usytuowanie zespołu urządzeń/gospodarstwa i prawidłowa aranżacja przestrzeni dla działań w celu: – ograniczenia transportu zwierząt i materiałów (w tym obornika), – zapewnienia odpowiedniej odległości od obiektów wrażliwych wymagających ochrony, – uwzględnienia panujących zazwyczaj warunków klimatycznych (np. wiatru, opadów atmosferycznych); – rozważenia ewentualnego przyszłego wzrostu zdolności produkcyjnych gospodarstwa, – zapobiegania zanieczyszczeniu wody. Powyższe rozwiązania mogą nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń lub gospodarstw.	**BAT 2** Pkt 1 - nie ma zastosowania do istniejących zespołów urządzeń lub gospodarstw. W bezpośrednim sąsiedztwie Fermy w odległości ok. 50 m od budynków inwentarskich w kierunku wschodnim znajduje się pojedynczy budynek mieszkalny, Transport zwierząt jak również wywóz gnojowicy jest planowany tak, aby ograniczyć jego częstotliwość.
2. Kształcenie i szkolenie personelu, w szczególności w odniesieniu do: – odpowiednich przepisów, hodowli zwierząt, zdrowia i dobrostanu zwierząt, gospodarowanie obornikiem, bezpieczeństwa pracowników, – transportu i aplikacji obornika, – planowania działań, – planowania awaryjnego i zarządzania, – naprawy i konserwacji urządzeń.	**Pkt 2** Prowadzone są okresowe szkolenia szczególnie. Właściciel zakładu bierze udział w szkoleniach dot. szczególnie: - odpowiednich przepisów, hodowli zwierząt, zdrowia i dobrostanu zwierząt, gospodarowania obornikiem, bezpieczeństwa pracowników, - transportu i aplikacji obornika, - doraźnej naprawy i konserwacji urządzeń wynikających z DTR.
3. Przygotowanie planu awaryjnego dotyczącego reagowania na nieprzewidziane emisje i zdarzenia, takie jak zanieczyszczenia wód. Może to obejmować: – plan gospodarstwa przedstawiający systemy odwadniania oraz źródła wody/ścieków, – plany reagowania w przypadku niektórych potencjalnych zdarzeń (jak np. pożar, wyciek gnojowicy lub zawalenie się miejsca przechowywania gnojowicy, niekontrolowany spływ wody z pryzm obornika, wycieki oleju), – dostępny sprzęt służący do postępowania	**Pkt 3** Przedmiotowa instalacja nie jest zakwalifikowana do zakładów o zwiększonym bądź dużym ryzyku wystąpienia awarii. W związku z tym nie podlega obowiązkowi opracowywania planu zapobiegania poważnym awariom przemysłowym. W przypadku zaistnienia zdarzeń awaryjnych na terenie zajmowanym przez instalację należy postępować zgodnie z zatwierdzonymi instrukcjami BHP, obsługi poszczególnych urządzeń. Aby zminimalizować potencjalne zagrożenie podejmowane są następujące kroki : - odpady niebezpieczne są przechowywane

w przypadku zdarzenia związanego z zanieczyszczeniem gruntów (np. sprzęt do zamykania kanalizacji, budowania tam w rowach czy przegród w przypadku wycieku oleju).	wyłącznie na utwardzonych powierzchniach - w specjalnie do tego celu wyznaczonym miejscu, zabezpieczonym przed dostępem osób postronnych oraz uniemożliwiającym przemieszczanie się odpadów lub ich przedostawanie do środowiska, - substancje niebezpieczne chemiczne (środki dezynfekujące, myjące, chemia techniczna) przechowywane są w magazynie chemikaliów, do tego celu przystosowanym o powierzchni dostosowanej do ilości magazynowanych środków chemicznych, - pracownicy zostali odpowiednio przeszkoleni i znają procedury postępowania w przypadku rozlania lub rozsypania substancji niebezpiecznej, - przejścia kabli elektrycznych przez ściany i stropy, są odpowiednie uszczelnienie materiałem niepalnym, - obiekty inwentarskie są wyposażone w podręczne środki gaśnicze oraz apteczki ekologiczne. W przypadku wystąpienia przerw w dostawie prądu lub wody podejmowane będą działania zastępcze: - w przypadku zaniku dostaw energii elektrycznej – uruchamiany będzie agregat prądotwórczy, - w przypadku braku dostawy wody – woda w ilości ok. 15 m3 na dobę (zapotrzebowanie dobowe), dostarczana będzie wynajętą cysterną samochodową. W przypadku wystąpienia zagrożeń pojawienia się z zewnątrz (sygnalizowane przez służby weterynaryjne), a dotyczące możliwości zarażenia świń chorobą zakaźną powzięte będą szczególne środki ostrożności i następujące działania zabezpieczające: - wszystkie pomieszczenia będą zamykane, uruchamiana będzie wentylacja mechaniczna, - wstęp do pomieszczeń osobom postronnym jest zabroniony, - uzupełnianie mat sanitarnych świeżymi środkami odkażającymi, - osoby obsługujące pomieszczenia inwentarskie posiadają wymagane badania lekarskie, - zwiększenie częstotliwość obserwacji zachowania się świń w pomieszczeniach inwentarskich, - zwiększenie częstotliwości kontroli stanu zdrowotnego świń przez lekarza weterynarii,

	- poddawanie badaniom lekarskim padłych świń, w szczególnych przypadkach badaniom laboratoryjnym.
4. Regularne kontrole, naprawy i utrzymanie obiektów i urządzeń, takich jak: – obiekty do przechowywania gnojowicy - oznaki uszkodzenia, degradacji czy wycieków, – pompy do pompowania gnojowicy, mieszadła, separatory, systemy nawadniania, – systemy dostarczania wody i paszy, – system wentylacji i czujniki temperatury, – silosy i sprzęt transportowy (np. zawory, rury), – systemy oczyszczania powietrza (np. w ramach regularnych kontroli). Może to obejmować czystość gospodarstwa i system ochrony przed szkodnikami.	**Pkt 4** Podczas funkcjonowania, instalacja podlega systematycznym kontrolom i naprawom, aby utrzymać wszystkie obiekty i urządzenia w prawidłowym stanie technicznym. Wykonywane są okresowe kontrole stanu technicznego obiektów wynikające z ustawy Prawo budowlane oraz bieżące kontrole urządzeń funkcjonujących na instalacji zgodnie z wymaganiami dokumentacji DTR i ewentualne niezbędne naprawy. Zgodnie z wymaganiami art. 62. Ustawy Prawo budowlane obiekty budowlane w tym przypadku budynki inwentarskie w czasie ich użytkowania poddawane będą kontroli okresowej: 1) co najmniej raz w roku, polegającej na sprawdzeniu ich stanu technicznego: – elementów budynku, i instalacji narażonych na szkodliwe wpływy atmosferyczne i niszczące działania czynników występujących podczas użytkowania obiektu (magazynowanie gnojowicy), – instalacji i urządzeń służących ochronie środowiska (mechanicznej wentylacji pomieszczeń inwentarskich, szczelności zaworów zamontowanych na otworach do wypompowywania gnojowicy, stanu technicznego filtrów tkaninowych na zbiornikach magazynowych paszy) 2) co najmniej raz na 5 lat, polegającej na sprawdzeniu stanu technicznego i przydatności do użytkowania obiektu budowlanego w zakresie: – badanie instalacji elektrycznej i piorunochronnej, – badanie stanu sprawności połączeń, osprzętu, zabezpieczeń i środków ochrony od porażeń, – oporności izolacji przewodów oraz uziemień instalacji i aparatów.
5. Przechowywanie martwych zwierząt w taki sposób, aby zapobiec emisjom lub je zredukować.	**Pkt 5** Padłe i ubite świnie przechowywane są w zamykanym i szczelnym kontenerze metalowym (konfiskatorze) ustawionym na terenie utwardzonym i w ciągu 24 h usuwane przez uprawnionego odbiorcę do utylizacji. Opróżnianie kontenera odbywa się mechanicznie za pomocą specjalistycznego sprzętu eliminującego

<table>
<tr><td></td><td>przedostawanie się padłych zwierząt do gleby.</td></tr>
<tr><td colspan="2">Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie dobrego gospodarowania.</td></tr>
<tr><td colspan="2">SYTEM ŻYWIENIA</td></tr>
<tr><td>Rozwiązania według konkluzji BAT</td><td>Spełnienie wymogów BAT w instalacji</td></tr>
<tr><td>BAT 3. W celu ograniczenia całkowitych emisji azotu i w konsekwencji amoniaku wydalanego przy zaspokajaniu potrzeb żywieniowych zwierząt w ramach BAT należy stosować skład diety i strategię żywienia obejmujące jedną technikę lub kombinację technik przedstawionych poniżej.
1. Zmniejszenie zawartości surowego białka poprzez zastosowanie diety zrównoważonej pod względem zawartości azotu w oparciu o potrzeby energetyczne i przyswajalne aminokwasy. Zastosowanie ogólne.
2. Żywienie wieloetapowe, w którym skład diety jest dostosowany do specyficznych wymogów danego okresu produkcji. Zastosowanie ogólne.
3. Dodawanie kontrolowanych ilości istotnych aminokwasów do diety ubogiej w surowe białko.
4. Stosowanie dopuszczonych dodatków paszowych, zmniejszają całkowitą ilość wydalanego azotu.
Tabela 1.1. Powiązany z BAT całkowity wydalony azot (N)
<table><tr><th>Parametr</th><th>Kategoria zwierząt</th><th>Powiązany z BAT całkowity wydalony azot (1) [kg wydalonego N/stanowisko dla zwierzęcia /rok]</th></tr><tr><td>Całkowity wydalony azot wyrażony jako N</td><td>Tuczniki</td><td>7,0 -13,0</td></tr></table>(1) Niższą wartość graniczną zakresu można osiągnąć, stosując kombinację technik.

BAT 4. W celu ograniczenia całkowitych emisji wydalanego fosforu przy zaspokajaniu potrzeb żywieniowych zwierząt w ramach BAT należy stosować skład diety i strategię żywienia obejmujące jedną technikę lub kombinację technik przedstawionych poniżej.
1. Żywienie wieloetapowe, w którym skład diety jest dostosowany do specyficznych wymogów danego okresu produkcji. Zastosowanie ogólne.</td><td>BAT 3 i BAT 4
Na Fermie zapewnione są odpowiednie techniki żywienia poprzez dobór pasz dostosowanych do wieku i zapotrzebowania zwierząt, co przekłada się na zmniejszenie wydalanego azotu i fosforu w gnojowicy.

Techniki redukcji wydalanego azotu obejmują:
– stosowanie diety zrównoważonej pod względem zawartości azotu
– skład diety jest dostosowany do specyficznych wymogów danego okresu produkcji i wieku zwierzęcia,
– stosowane dodatki paszowe, które zmniejszą całkowitą ilość wydalanego azotu i fosforu.

Mieszanki zawierają dla danego etapu tuczenia odpowiednio dobrane do potrzeb zwierzęcia proporcje składników: białka surowego, włókna surowego, lizyny, wapnia i sodu oraz dodatki dietetyczne i mikroelementy (żelazo, mangan, miedź, cynk, jod, selen) zapewniające prawidłową przemianę metaboliczną i eliminującą nadmierne wydalanie azotu amonowego i amoniaku.
W budynkach inwentarskich funkcjonuje automatyczny system podawania karmy – pasza z silosów zewnętrznych transportowana jest do wnętrza budynków przy pomocy paszociągu koralikowego. System podaje paszę do każdego miejsca karmienia.
Pasza podawana będzie z paszowników automatycznych z możliwością regulacji dozowania jednorazowej dawki (dopasowanie zużycia paszy do potrzeb zwierząt). Świnie same będą generować podawanie paszy. W każdym z urządzeń paszowych typu tubomat zamontowany będzie również smoczek do wody co umożliwia pobieranie paszy na mokro i zmniejszanie pylenia.
Automatyczny sposób podawania paszy i wody wpływa korzystnie na stan zdrowia zwierząt (nie generuje niepotrzebnego stresu oraz zmniejsza zapylenie układu oddechowego zwierzęcia.

Powiązane monitorowanie określono w BAT</td></tr>
</table>

2. Stosowanie dopuszczonych dodatków paszowych, które zmniejszają całkowitą ilość wydalanego fosforu (np. fitazy).
3. Wykorzystywanie wysokostrawnych nieorganicznych fosforanów w celu częściowego zastąpienia konwencjonalnych źródeł fosforu w paszach.
Na ogół technika ta jest stosowana przy ograniczeniach związanych z dostępnością łatwo przyswajalnych nieorganicznych fosforanów.

Tabela 1.2 Powiązany z BAT całkowity wydalony fosfor

Parametr	Kategoria zwierząt	Powiązany z BAT całkowity wydalony fosfor (1) [kg wydalonego P_2O_5/ Stanowisko dla Zwierzęcia /rok]
Całkowity wydalony fosfor, wyrażony jako P_2O_5	Tuczniki	3,5 - 5,4

(1) Niższą wartość graniczną zakresu można osiągnąć, stosując kombinację technik.

24 - obliczenia będą wykonywane raz w roku – z wykorzystaniem bilans masowego azotu i fosforu w oparciu o zużycie paszy, zawartość surowego białka w diecie, całkowitą zawartość fosforu i produkcyjność zwierząt.

Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie systemu żywienia.

EFEKTYWNE ZUŻYCIE WODY

Rozwiązania według konkluzji BAT	Spełnienie wymogów BAT w instalacji
BAT 5. Aby zapewnić efektywne zużycie wody, w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik: *1.* Prowadzenie rejestru zużycia wody. *Zastosowanie ogólne.* 2. Wykrywanie źródeł wycieku wody i ich naprawa. *Zastosowanie ogólne.* 3. Stosowanie środków czyszczących pod wysokim ciśnieniem do czyszczenia pomieszczeń dla zwierząt i urządzeń. Nie ma zastosowania do chowu drobiu z wykorzystaniem systemu czyszczenia na sucho. *Ma zastosowanie do ferm trzody chlewnej.* *4.* Wybieranie i stosowanie odpowiednich urządzeń (np. poideł smoczkowych, poideł miskowych, koryt) dla konkretnych kategorii zwierząt przy jednoczesnym zapewnieniu dostępności wody *(ad libitum). Zastosowanie ogólne.* *5.* Regularne kontrolowanie i korygowanie (w razie potrzeby) kalibracji urządzeń do dystrybucji wody pitnej. *Zastosowanie ogólne.*	**BAT 5** Na Fermie jest prowadzony szereg działań umożliwiających efektywne zużycie wody poprzez: – prowadzenie pomiaru zużycia wody w oparciu o wodomierze, – wstępne czyszczenie pomieszczeń inwentarskich na sucho (zgarnianie nieczystości na ruszta, a następnie wgniatane ich do kanałów gnojowicowych), – mycie pomieszczeń inwentarskich po każdym cyklu hodowlanych przy pomocy wysokociśnieniowych urządzeń; – sprawdzanie szczelności instalacji wodociągowej i usuwanie przecieków wody; – pojenie zwierząt odbywa się za pomocą poideł smoczkowych z miseczką gwarantujące automatyczne dostarczanie wody i pobór w dowolnej ilości przez zwierzę (ad libitum); – czyszczenie pomieszczeń dla zwierząt i urządzeń odbywa się przy pomocy wysokociśnieniowych urządzeń.

6. Ponowne wykorzystanie niezanieczyszczonej wody opadowej do czyszczenia. *Nie stosuje się do istniejących gospodarstw, z powodu wysokich kosztów. Możliwość zastosowania może być ograniczona z uwagi na zagrożenie bezpieczeństwa biologicznego.*	
Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie efektywnego zużycia wody.	
EMISJE ZE ŚCIEKÓW	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 6. Aby ograniczyć powstawanie ścieków, w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik. 1. Utrzymywanie możliwie najmniejszych obszarów zanieczyszczonych. *Zastosowanie ogólne.* 2. Ograniczanie zużycia wody, np. poprzez zastosowanie wstępnego czyszczenia na sucho oraz czyszczenia pod wysokim ciśnieniem. *Zastosowanie ogólne.* 3. Oddzielanie niezanieczyszczonej wody opadowej od strumieni ścieków wymagających oczyszczenia. *Może nie mieć zastosowania do istniejących gospodarstw.*	**BAT 6** Z terenu instalacji nie są odprowadzane do środowiska ścieki przemysłowe. W celu ograniczenia powstania ścieków na Fermie stosowane są następujące techniki: – w komorach tuczu (sektorach) występują korytarze przepędowe dostarczanych i wywożonych tuczników bezpośrednio do samochodów. Nie dochodzi do zanieczyszczania terenu poza budynki inwentarskie, – wstępne czyszczenie pomieszczeń inwentarskich na sucho (zgarnianie nieczystości na ruszta, a następnie wgniatane ich do kanałów gnojowicowych), – mycie pomieszczeń inwentarskich po każdym cyklu hodowlanych przy pomocy wysokociśnieniowych urządzeń, – pojenie zwierząt odbywa się za pomocą poideł smoczkowych z miseczką zmniejsza ilość wychlapek wody podczas pojenia zwierzęcia i redukuje poziom zmarnowanej wody.
BAT 7. Aby ograniczyć emisje do wody ze ścieków, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację: 1. Odprowadzanie ścieków do specjalnego pojemnika lub miejsca przechowywania gnojowicy. *Zastosowanie ogólne.* 2. Oczyszczanie ścieków, np. w drodze sedymentacji i/lub oczyszczania biologicznego. *Zastosowanie ogólne.* 3. Rozprowadzanie wody ściekowej, np. przy wykorzystaniu systemu nawadniania, za pomocą urządzeń takich jak zraszacz, przewoźne urządzenie nawadniające, cysterna, wtryskiwacz startowy. *Możliwość zastosowania może być ograniczona ze względu na ograniczoną dostępność odpowiednich terenów*	**BAT 7** W celu ograniczenia emisji do wody ze ścieków na Fermie stosowane są następujące rozwiązania: – odprowadzanie zużytej wody z mycia do zbiorników na gnojowicę; – magazynowanie ścieków bytowych w szczelnym zbiorniku bezodpływowym, z którego następnie są wywożone przez uprawnionego odbiorcę do oczyszczalni ścieków.

przylegających do danego gospodarstwa. Ma zastosowanie jedynie w odniesieniu do ścieków z udokumentowanym niskim poziomem zanieczyszczenia.	
Na Fermie spełnione będą wymogi BAT w zakresie emisji ze ścieków.	
EFEKTYWNE WYKORZYSTANIE ENERGII	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 8. Aby zapewnić efektywne zużycie energii w gospodarstwie, w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik. 1. Wysokosprawne systemy ogrzewania /chłodzenia oraz wentylacyjne. Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń. 2. Optymalizacja systemów wentylacji i ogrzewania/chłodzenia oraz zarządzanie nimi, zwłaszcza gdy stosowane są systemy oczyszczania powietrza. Zastosowanie ogólne. 3. Izolacja ścian, podłóg i/lub sufitów w pomieszczeniach dla zwierząt. Nie stosuje się w przypadku zastosowania naturalnej wentylacji. Izolacja może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względu na ograniczenia strukturalne. 4. Wykorzystanie energooszczędnego oświetlenia. Zastosowanie ogólne. 5. Stosowanie wymienników ciepła. Można zastosować jeden z następujących układów: a) powietrze-powietrze; b) powietrze-woda; c) powietrze-ziemia. Wymienniki ciepła typu powietrze-ziemia mogą być stosowane wyłącznie w przypadku dostępności miejsca, ponieważ wymagają dużych powierzchni gleby. 6. Wykorzystywanie pomp cieplnych w celu odzyskiwania ciepła. Możliwość zastosowania pomp cieplnych w celu odzyskania ciepła geotermalnego przy zastosowaniu rur poziomych jest ograniczona ze względu na potrzebę dostępności powierzchni. 7. Stosowanie naturalnej wentylacji. Nie ma zastosowania w przypadku wykorzystania scentralizowanego systemu wentylacji. W przypadku chowu świń może nie mieć zastosowania do: – pomieszczeń o ścielonej podłodze w rejonach o ciepłym klimacie, – pomieszczeń, w których podłoga nie jest	**BAT 8** Na Fermie trzody chlewnej energia wykorzystywana jest do oświetlenia, ogrzewania, wentylacji i dystrybucji paszy: - doraźne ogrzewanie wysokosprawną nagrzewnicą elektryczną niektórych kojców z obsadą najmłodszych tuczników (warchlaków) w porze zimowej o dużych spadkach temperatur, - zastosowany jest komputerowy system wentylacji mechanicznej zapewniający utrzymanie wymaganego mikroklimatu w pomieszczeniach inwentarskich w budynku B2, - na etapie projektowania zapewniono odpowiednią izolacyjność cieplna ścian co eliminuje prowadzenia dogrzewania pomieszczeń, - w instalacji oświetleniowej zastosowane energooszczędne świetlówki.

ścielona, lub w których nie występują kryte, izolowane boksy (np. budy) w zimnym klimacie.	
Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie efektywnego wykorzystania energii.	
EMISJA HAŁASU	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 9. W celu zapobiegania występowaniu emisji hałasu lub, jeżeli jest niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT należy opracować i wdrożyć plan zarządzania hałasem jako części systemu zarządzania środowiskowego, który obejmuje wszystkie następujące elementy: a) protokół zawierający odpowiednie działania i harmonogramy; b) protokół monitorowania hałasu; c) protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia hałasu; d) program zapobiegania emisjom hałasu mający na celu np. określenie ich źródeł, monitorowanie emisji hałasu, określenie udziału poszczególnych źródeł oraz wprowadzanie środków w zakresie zapobiegania emisjom hałasu i/lub ich ograniczania; e) przegląd historycznych przypadków wystąpienia hałasu i środków zaradczych oraz upowszechnianie wiedzy na ten temat. *BAT 9 - ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe odczują dokuczliwości hałasu lub gdy jego występowanie zostało udowodnione.*	**BAT 9 - nie ma zastosowania** Obiekty wrażliwe – zabudowania mieszkalne w dalszej odległości, nie odczuwają dokuczliwości hałasu. Analiza przeprowadzona w tym zakresie wykazała, że emisja hałasu ograniczała się będzie do terenu właściciela.
BAT 10. W celu zapobiegania emisjom hałasu, lub jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT należy stosować jedną z następujących technik lub ich kombinację: 1. Zapewnienie odpowiedniej odległości między zespołem urządzeń/ gospodarstwem, a obiektem wrażliwym. *Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń lub gospodarstw.* 2. Umiejscowienie urządzeń. Poziom hałasu można ograniczyć poprzez: – zwiększenie odległości między źródłem emisji a ich odbiorcą (poprzez umieszczenie urządzenia możliwie jak najdalej od obiektu wrażliwego); – skracając długość rur oprowadzających	**BAT 10 – nie ma zastosowania.** **Tereny chronione nie zostały narażone na ponadnormatywną emisję hałasu. Wynika to z przeprowadzonej analizy i obliczeń komputerowych.** Najbliższa pojedyncza zabudowa mieszkalna (zabudowa jednorodzinna) znajduje się w odległości ok. 50 m od budynków inwentarskich Fermy. Na Fermie zastosowano poniżej przedstawione rozwiązania, dzięki którym ograniczana jest emisja hałasu do środowiska: – Pasza zadawana jest mechanicznym systemem podajników do tubomatów i paszowników indywidualnych z silosów

pasze; – umieszczając żłoby i silosy z paszą w taki sposób, aby ograniczyć ruch pojazdów na terenie gospodarstwa. *W przypadku istniejących zespołów urządzeń zmiana położenia urządzeń może być ograniczona ze względu na brak miejsca lub nadmierne koszty.* 3. Środki operacyjne, tj.: – zamknięcie drzwi i otworów budynku, zwłaszcza podczas karmienia, o ile to możliwe; – obsługa urządzeń przez doświadczony personel; – unikanie przeprowadzania hałaśliwych czynności w nocy i podczas weekendów, o ile to możliwe; – zapewnienie kontroli hałasu podczas czynności konserwacyjnych; – eksploatowanie podajników i dozowników, gdy są całkowicie wypełnione paszą, jeśli jest to możliwe; – ograniczanie do minimum obszarów oczyszczanych za pomocą skrobania w celu zmniejszenia hałasu powodowanego przez ciągniki ze zgarniaczami obornika. *Zastosowanie ogólne.* 4. Urządzenia o niskim poziomie emisji hałasu, tj.: – wysoko sprawne wentylatory, jeśli naturalna wentylacja nie jest możliwa lub jest niewystarczająca; – pompy i sprężarki; – system podawania paszy, który ogranicza bodźce związane z karmieniem (np. kosze zasypowe, pasywne dozowniki dozujące paszę *ad libitum*, karmniki kompaktowe). *Ma zastosowanie tylko w przypadku chowu świń. Dozowniki pasywne dozujące paszę ad libitum mają zastosowanie wyłącznie w przypadku, gdy urządzenie jest nowe lub zastąpione lub gdy zwierzęta nie wymagają żywienia ograniczonego.* 5. Urządzenia do kontroli hałasu, tj.: – reduktory hałasu; – izolacja wibracji; – obudowanie hałaśliwych urządzeń (np. młynów, przenośników pneumatycznych); – zastosowanie izolacji dźwiękoszczelnej budynków. *Możliwość zastosowania może być ograniczona ze względu na wymogi*	ustawionych na zewnątrz budynków. – Silosy paszowe zlokalizowane są zarówno blisko dróg wewnętrznych jak również ścian budynków inwentarskich. – W czasie karmienia nie będą otwierane drzwi budynków. – Sprzątanie polega na zgarnianiu ręcznym nieczystości na ruszta, a następnie wgniatane są one do kanałów gnojowicowych. Mycie i dezynfekcja pomieszczeń inwentarskich odbywa się po każdym cyklu produkcyjnym. Proces mycia pomieszczeń inwentarskich odbywa się za pomocą agregatu ciśnieniowego. - Na Fermie zastosowany jest komputerowy system wentylacji mechanicznej zapewniający utrzymanie wymaganego mikroklimatu w pomieszczeniach inwentarskich w budynku B2 i B1, - na etapie projektowania zapewniono odpowiednią izolacyjność cieplna ścian co eliminuje prowadzenia dogrzewania pomieszczeń. Na Fermie nie są stosowane urządzenia do kontroli hałasu. Na Fermie zastosowano wystarczającą izolację dźwiękoszczelną budynków.

dotyczące przestrzeni oraz kwestie zdrowia i bezpieczeństwa. Nie dotyczy materiałów dźwiękoszczelnych utrudniających skuteczne czyszczenie. 6. Redukcja hałasu – rozchodzenie się hałasu można ograniczyć, umieszczając bariery między źródłami emisji a ich odbiorcami. *Technika ta może nie mieć zastosowania ze względów bezpieczeństwa biologicznego.*	
Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie emisji hałasu.	
EMISJE PYŁÓW	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 11. Aby ograniczyć emisje pyłów z każdego budynku dla zwierząt, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację. 1. Ograniczenie wytwarzania pyłów wewnątrz budynków dla zwierząt gospodarskich. W tym celu można zastosować kombinację następujących technik: a) Wykorzystanie na ściółkę materiału o grubszej strukturze (np. długich źdźbeł słomy lub wiórów drzewnych zamiast sieczki); *W systemach wykorzystujących gnojowicę nie można wykorzystywać długich źdźbeł słomy.* b) Rozrzucanie świeżej ściółki przy użyciu techniki o niskiej emisji pyłu (np. ręcznie); *Zastosowanie ogólne.* c) Stosowanie podawania paszy ad libitum; *Zastosowanie ogólne.* d) Wykorzystywanie paszy wilgotnej, paszy granulowanej lub dodawanie surowców oleistych lub substancji wiążących w systemach stosujących paszę suchą. *Zastosowanie ogólne.* e) Wyposażenie napełnianych pneumatycznie magazynów z paszą suchą w separatory pyłu. *Zastosowanie ogólne.* f) Projektowanie i eksploatowanie systemu wentylacji przy niskiej prędkości powietrza w pomieszczeniu. *Możliwość zastosowania może być ograniczona ze względu na dobrostan zwierząt.* 2. Zmniejszenie stężenia pyłu poprzez zastosowanie w budynku jednej z następujących technik: a) Zamgławianie przy pomocy wody. *Możliwość zastosowania może być ograniczona z uwagi na odczuwany przez*	**BAT 11** Ograniczenie emisji pyłów w przedmiotowej instalacji realizowane jest z wykorzystaniem jednej z proponowanych technik konkluzji BAT zgodnie z pkt 1: Na Fermie podjęte są działania minimalizujące ilość powstałego pyłu na etapie chowu i hodowli: – operator instalacji prowadzi technologię bez wykorzystania ściółki (system rusztowy), – pasza podawana jest automatycznie do urządzeń paszowych typu tubomat z których zwierzęta w sposób dowolny ją pobierają w zależności od swoich potrzeb (ad libitum). W każdym z urządzeń paszowych typu tubomat zamontowany będzie również smoczek do wody co umożliwia pobieranie paszy na mokro zmniejszanie pylenie, – napełnianie silosów magazynowych paszą suchą odbywa się pneumatycznie, które wyposażone są w filtry tkaninowe rękawowe, – eksploatowany jest systemu wentylacji mechanicznej zapewniający utrzymanie wymaganego mikroklimatu w pomieszczeniach, – zamontowany jest i eksploatowany system zamgławiania z wykorzystaniem wody w przypadkach koniecznych tj. wysoka temperatura, zapylenie, – utrzymana jest odpowiednia wilgotność w budynkach inwentarskim, – system sprzątanie kojców z użyciem myjki ciśnieniowej.

zwierzęta spadek ciepła w trakcie zamgławiania, zwłaszcza w delikatnych okresach życia zwierzęcia lub w chłodnym i wilgotnym klimacie. Możliwość zastosowania może być ograniczona w przypadku systemów wykorzystujących obornik stały pod koniec okresu chowu z powodu wysokich emisji amoniaku. b) Jonizacja. *Może nie mieć zastosowania do chowu świń lub w przypadku istniejących zespołów urządzeń wykorzystywanych do chowu drobiu ze względów technicznych lub ekonomicznych.* 3. Oczyszczanie powietrza wylotowego w systemie oczyszczania powietrza, takim jak: a) Studzienka kontrolna. *Może być stosowana wyłącznie w zespołach urządzeń wykorzystujących tunelowy system wentylacji.* b) Płuczka gazowa mokra; c) Płuczka kwaśna mokra; d) Płuczka biologiczna (lub biofiltr ze zraszanym złożem); e) Dwu- lub trzystopniowy system oczyszczania powietrza; *Technika ta nie może być powszechnie stosowana ze względu na wysokie koszty realizacji.* *W przypadku istniejących zespołów urządzeń wyłącznie wówczas, gdy wykorzystuje się scentralizowany system wentylacji.* f) Filtr biologiczny. *Ma zastosowanie wyłącznie do systemów chowu gdzie powstaje gnojowica. Konieczny jest odpowiednio duży obszar na zewnątrz budynku dla zwierząt, aby umieścić tam zestawy filtrów. Technika ta nie może być powszechnie stosowana ze względu na wysokie koszty realizacji. W przypadku istniejących zespołów urządzeń wyłącznie wówczas, gdy wykorzystuje się scentralizowany system wentylacji.*	
Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie emisji pyłów.	
EMISJE ZAPACHÓW	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 12. W celu zapobiegania występowaniu emisji zapachów lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT należy opracować, wdrożyć i regularnie poddawać przeglądowi plan zarządzania zapachami jako część	**BAT 12 ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe (zabudowy mieszkaniowej) odczują dokuczliwość zapachu lub gdy jego występowanie zostało stwierdzone.**

systemu zarządzania środowiskowego (BAT1), który obejmuje wszystkie następujące elementy: – protokół zawierający odpowiednie działania i harmonogramy; – protokół monitorowania zapachów; – protokół reagowania na stwierdzone przypadki wystąpienia uciążliwego zapachu; – program zapobiegania występowaniu zapachów i ich ograniczenia mający na celu określenie źródeł, monitorowanie emisji zapachów, określenie udziału poszczególnych źródeł oraz wprowadzanie środków w zakresie zapobiegania ich powstaniu lub ograniczania ich; – przegląd historyczny przypadków wystąpienia zapachów i środków zaradczych oraz upowszechnianie wiedzy na ich temat. *BAT 12 ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe (zabudowy mieszkaniowej) odczują dokuczliwość zapachu lub gdy jego występowanie zostało stwierdzone.*	Zgodnie z definicją, zapisaną w konkluzjach obszarem wrażliwym jest obszar, który wymaga szczególnej ochrony przed uciążliwościami, taki jak: – obszary mieszkalne, – obszary, na których człowiek prowadzi działalność (np. szkoły, ośrodki opieki dziennej, obszary rekreacyjne, szpitale lub placówki opiekuńczo-pielęgnacyjne), – wrażliwe ekosystemy i siedliska. Tereny wrażliwe w analizowanym przypadku oddalone są od istniejących budynków inwentarskich **o ok. 50 m**. Ze względu na niewielką odległość (50 m) od najbliższych obiektów wrażliwych w stosunku do analizowanej Fermy opracowano plan zarządzania zapachami, który zostanie wdrożony zgodnie z postanowieniami niniejszej decyzji.
BAT 13. W celu zapobiegania emisjom zapachów i ich skutkom lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT należy stosować kombinację następujących technik: 1. Zapewnienie odpowiedniej odległości między gospodarstwem / zespołem urządzeń, a obiektem wrażliwym. *Może nie mieć zastosowania do istniejących gospodarstw lub zespołów urządzeń.* 2. Stosowanie pomieszczeń, w których realizuje się co najmniej jedną z poniższych zasad: – utrzymywanie zwierząt i powierzchni w stanie czystym i suchym (należy np. unikać rozlewania paszy, zapobiegać wyciekom obornika w miejscach, gdzie zwierzęta leżą na częściowo rusztowych podłogach), – ograniczanie powierzchni obornika uwalniającej emisje (należy np. stosować podesty szczelinowe z metali lub tworzyw sztucznych, kanały zmniejszające dostęp do obornika), – częste przerzucanie obornika do zewnętrznego (przykrytego) zbiornika, – obniżenie temperatury obornika (np. przez chłodzenie gnojowicy) oraz pomieszczeń,	**BAT 13** Prowadzący instalację w celu zapobiegania emisjom zapachów podejmuje następujące działania: - utrzymywane są czyste i suche powierzchnie, system pojenia i zadawania paszy eliminuje zalewania powierzchni w kojcach i rozsypywania paszy, - w kojcach stosowane są betonowe podesty szczelinowe, a pod nimi kanały gnojowicowe zmniejszające powierzchnię emitującą zapachy, - kominy wentylacyjne powyżej szczytu dachu, - prędkość wylotu gazów zwiększona mechaniczną wentylacją pionową, - gnojowica magazynowana jest w kanałach gnojowych pod budynkami, - gnojowica nie jest mieszana a tylko okresowo wypompowywana, - gnojowica rozprowadzana jest na polach za pomocą specjalistycznych maszyn rolniczych: rozlewacz pasmowy z redlicą stopkową, płytki wtryskiwacz z otwartymi szczelinami, głęboki wtryskiwacz ze szczelinami zamkniętymi.

– zmniejszenie przepływu powietrza nad powierzchnią obornika i jego prędkości, – utrzymywanie ściółki w stanie suchym i w warunkach aerobowych w gospodarstwach stosujących ściółkę. *Obniżenie temperatury w pomieszczeniach, przepływu powietrza i jego prędkości mogą nie mieć zastosowania ze względu na kwestię dobrostanu zwierząt.* *Usuwanie gnojowicy za pomocą płukania nie ma zastosowania w gospodarstwach prowadzących chów świń, które znajdują się w pobliżu obiektów wrażliwych ze względu na okresowe natężenie zapachów. Zob. możliwości stosowania w odniesieniu do pomieszczeń dla zwierząt w BAT 30, BAT 31, BAT 32, BAT 33 oraz BAT 34.* 3. Poprawa warunków odprowadzania gazów wylotowych poprzez zastosowanie jednej z następujących technik lub ich kombinacji: – umieszczenie otworu wylotowego na większej wysokości (np. powyżej dachu, kominów, przekierowanie gazów wylotowych nad kalenicą zamiast przez niższe partie ścian). *Dostosowanie linii kalenicy nie ma zastosowania do istniejących obiektów.* – zwiększenie prędkości gazów wylotowych w wentylacji pionowej, – skuteczne umieszczanie zewnętrznych barier w celu tworzenia turbulencji w przepływie wylotowego powietrza (np. roślinność), – stosowanie żaluzji w otworach wylotowych umieszczonych w niższych partiach ścian, tak aby kierować powietrze wylotowe w stronę podłoża, – rozpraszanie powietrza wylotowego po tej stronie budynku, która znajduje się dalej od obiektów wrażliwych, – umiejscowienie osi kalenicy naturalnie wentylowanego budynku poprzecznie w stosunku do dominującego kierunku wiatru. 4. Wykorzystanie jednego z wymienionych poniżej systemów oczyszczania powietrza: – płuczka biologiczna (lub biofiltr ze zraszanym złożem); – filtr biologiczny; – dwu- lub trzystopniowy system oczyszczania powietrza. *Technika ta nie może być powszechnie stosowana ze względu na wysokie koszty realizacji. W przypadku istniejących zespołów*	

urządzeń wyłącznie wówczas, gdy wykorzystuje się scentralizowany system wentylacji. *Filtr biologiczny ma zastosowanie wyłącznie do systemów chowu, w których powstaje gnojowica. W przypadku wykorzystania filtra biologicznego konieczny jest odpowiednio duży obszar na zewnątrz budynku dla zwierząt, aby umieścić tam zestawy filtrów.* 5. Zastosowanie jednej z poniższych technik lub ich kombinacji do przechowywania obornika: – przechowywanie gnojowicy lub obornika stałego pod przykryciem; *Zob. zastosowanie BAT 16.b w odniesieniu do gnojowicy.* – umiejscowienie zbiornika z uwzględnieniem kierunku, w którym najczęściej wieje wiatr, oraz zastosowanie środków ograniczających prędkość wiatru w okolicy zbiornika i nad nim (np. drzewa, przeszkody naturalne); *Zastosowanie ogólne.* – ograniczenie mieszania gnojowicy. *Zastosowanie ogólne.* 6. Przetwarzanie obornika z wykorzystaniem jednej z następujących technik w celu ograniczenia emisji zapachów podczas aplikacji nawozu (lub przed nim): – rozkład tlenowy (napowietrzanie) gnojowicy; *Zob. zastosowanie BAT 19.d.* – kompostowanie obornika stałego. *Zob. zastosowanie BAT 19.f.* – rozkład beztlenowy. *Zob. zastosowanie BAT 19.b.* 7. Zastosowanie jednej z poniższych technik lub ich kombinacji do aplikacji obornika: – rozlewacz pasmowy, wtryskiwacz płytki lub głęboki do rozprowadzania gnojowicy; *Zob. zastosowanie BAT 21.b, BAT 21.c lub BAT 21.d.* – możliwie jak najszybsza aplikacja obornika. *Zob. zastosowanie BAT 22.*	
Emisje z przechowywania obornika stałego	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 14. Aby ograniczyć emisje amoniaku do powietrza z przechowywania obornika stałego, w ramach BAT należy stosować jedną z następujących technik lub ich kombinację: – zmniejszenie stosunku powierzchni obszaru uwalniającego emisje do objętości pryzmy obornika stałego. – przykrywanie pryzm obornika stałego.	**BAT 14 – nie dotyczy.** Na Fermie trzody chlewnej funkcjonuje bezściołowy (gnojowicowy) system utrzymania zwierząt. Na Fermie nie powstaje obornik stały.

– przechowywanie wysuszonego obornika stałego w pomieszczeniu gospodarczym.	
BAT 15. W celu zapobiegania emisjom do gleby i wody z przechowywania obornika stałego lub, jeżeli jest to niemożliwe, ich ograniczenia w ramach BAT należy stosować kombinację następujących technik z zachowaniem następującej hierarchii: 1. Przechowywanie wysuszonego obornika stałego w pomieszczeniu gospodarczym. 2. Wykorzystywanie betonowego silosa do przechowywania obornika stałego. 3. Przechowywanie obornika stałego na nieprzepuszczalnym podłożu wyposażonym w system odwadniania i ze zbiornikiem na spływającą wodę. 4. Wybranie zbiornika o pojemności wystarczającej do przechowywania obornika stałego w okresach, w których nie jest możliwa jego aplikacja. 5. Przechowywanie obornika w pryzmach umieszczonych z dala od cieków powierzchniowych i podziemnych, które mogłyby zostać zanieczyszczone przez spływającą wodę.	**BAT 15 – nie dotyczy.** Na Fermie trzody chlewnej funkcjonuje bezściołowy (gnojowicowy) system utrzymania zwierząt. Na Fermie nie powstaje obornik stały.
BAT w zakresie emisji z przechowywania obornika stałego nie ma zastosowania w przypadku analizowanej instalacji.	
EMISJE z PRZECHOWYWANIA GNOJOWICY	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 16. Aby ograniczyć emisje amoniaku do powietrza z przechowywania gnojowicy, w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik: 1. Odpowiednie zaprojektowanie zbiornika do przechowywania gnojowicy i zarządzanie nim w wyniku zastosowania kombinacji następujących technik: a) Zmniejszenie stosunku powierzchni obszaru uwalniającego emisje do objętości zbiornika z gnojowicą. ***Dla prostokątnych zbiorników gnojowicy proporcja wysokości do powierzchni odpowiada 1:30-50.*** ***W przypadku zbiorników okrągłych korzystne rozmiary zbiornika osiąga się wówczas, gdy stosunek wysokości do średnicy wynosi od 1:3 do 1:4. Ściany boczne zbiornika gnojowicy mogą zostać podwyższone.***	**BAT 16.** Sprawnie działający system odbiorczy gnojowicy z budynków chowu i hodowli oraz utrzymanie w czystości kojców i rusztów zmniejsza powierzchnię, z której do powietrza mogą być uwalniane odory. Zachowana jest mniejsza powierzchni emisji uwagi na zastosowanie głębokich kanałów gnojowych, co pozwala na ograniczenie emisji amoniaku do powietrza z przechowywania gnojowicy. Mieszanie gnojowicy następuje jedynie przed planowanym jej wypompowaniem i zagospodarowaniem na użytkach rolnych. Kanały gnojowicowe znajdują się pod budynkami. Otwory, którymi są wypompowywane są otwierane tylko w trakcie wypompowywania gnojowicy.

Może nie mieć zastosowania do istniejących zbiorników. Nadmiernie wysokie zbiorniki do przechowywania gnojowicy mogą nie mieć zastosowania ze względu na wysokie koszty i zagrożenie dla bezpieczeństwa. b) Ograniczenie prędkości wiatru i wymiany powietrza na powierzchni gnojowicy poprzez obniżenie poziomu napełnienia zbiornika. *Może nie mieć zastosowania do istniejących zbiorników.* *c)* Ograniczenie mieszania gnojowicy. *Zastosowanie ogólne.* 2. Przykrywanie zbiornika z gnojowicą. W tym celu można zastosować jedną z następujących technik: *a)* Sztywne przykrycie. *Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względów ekonomicznych i z uwagi na ograniczenia konstrukcyjne, które mogą uniemożliwiać wytrzymanie dodatkowego obciążenia.* *b)* Przykrycie elastyczne. *Przykrycia elastyczne nie mają zastosowania do obszarów, na których panujące warunki pogodowe mogą zagrozić ich strukturze.* c) Przykrycia pływające, takie jak: – granulat z tworzywa sztucznego, – lekkie materiały sypkie, – elastyczne przykrycia pływające, – geometryczne płyti plastikowe, – przykrycie wypełnione powietrzem, – powłoka naturalna, – słoma. *Plastikowych granulek, lekkich materiałów sypkich i geometrycznych płytek plastikowych nie stosuje się do gnojowicy pokrywającej się naturalną powłoką.* *Wstrząsanie gnojowicy podczas mieszania, napełniania i opróżniania może uniemożliwiać stosowanie niektórych materiałów pływających, które mogłyby spowodować sedymentację lub zatory w pompach. Tworzenie się naturalnej powłoki może nie zachodzić w chłodnym klimacie lub w przypadku dużej zawartości suchej masy w gnojowicy. Naturalna powłoka nie ma zastosowania w odniesieniu do zbiorników,*	

w których mieszanie, napełnianie lub opróżnianie nie pozwalają na wytworzenie się naturalnej powłoki. 3. Zakwaszanie gnojowicy. *Zastosowanie ogólne.*	
BAT 17. Aby ograniczyć emisje do powietrza ze zbiornika z gnojowicą umieszczonego w wykopie ziemnym (lagunie), w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik: 1. Ograniczenie mieszania gnojowicy. 2. Przykrycie umieszczonego w wykopie ziemnym zbiornika z gnojowicą (laguny) elastyczną lub pływającą pokrywą, taką jak: – arkusze z elastycznego tworzywa sztucznego; – lekkie materiały sypkie; – powłoka naturalna; – słoma. *Arkusze z tworzyw sztucznych mogą nie mieć zastosowania do istniejących dużych lagun z przyczyn konstrukcyjnych.* *Słoma i lekkie materiały sypkie mogą nie mieć zastosowania w przypadku dużych lagun, tam gdzie podmuchy wiatru nie pozwalają na pełne pokrycie powierzchni laguny.* *Lekkich materiałów sypkich nie stosuje się do gnojowicy pokrywającej się naturalną powłoką.* *Wstrząsanie gnojowicy podczas mieszania, napełniania i opróżniania może uniemożliwiać stosowanie niektórych materiałów pływających, które mogłyby spowodować sedymentację lub zatory w pompach.* *Tworzenie się naturalnej powłoki może nie zachodzić w chłodnym klimacie lub w przypadku dużej zawartości masy suchej w gnojowicy.* *Naturalna powłoka nie ma zastosowania w odniesieniu do lagun, w których mieszanie, napełnianie lub opróżnianie nie pozwalają na wytworzenie się naturalnej powłoki.*	**BAT 17 nie ma zastosowania w analizowanej fermie.** Magazynowanie gnojowicy odbywa się kanałach gnojowicowych pod budynkami.
BAT 18. Aby zapobiec emisjom do gleby i wody pochodzącym z gromadzenia, przepompowywania oraz przechowywania gnojowicy (również w lagunie), w ramach BAT należy stosować kombinację poniższych technik.	**BAT 18.** W celu ograniczenia potencjalnego zagrożenia związanego z gospodarką gnojowicą, prowadzący Fermę trzody chlewnej kładzie szczególny nacisk na procedury właściwego przechowywania

1. Wykorzystywanie zbiorników, które są w stanie wytrzymać oddziaływania mechaniczne, chemiczne i termiczne. *Zastosowanie ogólne.* 2. Wybranie zbiornika o pojemności wystarczającej do przechowywania gnojowicy w okresach, w których nie jest możliwe jej rozprowadzanie. *Zastosowanie ogólne.* 3. Budowa szczelnych, odpornych na wycieki urządzeń i sprzętu do zbierania i przemieszczania gnojowicy (np. kanałów gnojowicowych, kanałów, drenów, pompowni). *Zastosowanie ogólne.* 4. Przechowywanie gnojowicy w zbiornikach umieszczonych w wykopie (lagunie) o nieprzepuszczalnym podłożu i ścianach, np. z gliny lub okładzin z tworzywa sztucznego (lub dwuwarstwowych). *Ogólne zastosowanie do laguny.* 5. Zainstalowanie systemu wykrywania wycieków, np. składającego się z geomembrany, warstwy odwadniającej oraz drenów odwadniających. *Ma zastosowanie wyłącznie do nowych zespołów urządzeń.* **6.** Sprawdzanie stanu konstrukcji zbiorników co najmniej raz w roku. *Zastosowanie ogólne.*	i rolniczego wykorzystania nawozów. Zbiorniki magazynowe gnojowicy wykonane zgodnie z projektem budowlanych i spełniają wszystkie wymagania dotyczące oddziaływania mechanicznego, chemicznego i termicznego. Wykonane są szczelne urządzenia do przemieszczania gnojowicy w kanałach i wypompowywania. Sprawdzanie konstrukcji zbiorników gnojowicowych odbywa się co najmniej raz w roku.
Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie przechowywania gnojowicy.	
PRZETWARZANIA obornika (w tym GNOJOWICY) w gospodarstwie	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 19. Jeżeli prowadzi się przetwarzanie obornika w gospodarstwach, w celu zmniejszenia emisji azotu, fosforu, zapachu i drobnoustrojów chorobotwórczych do powietrza i wody oraz ułatwienia przechowywania obornika lub jego aplikacji w ramach BAT należy przetwarzać obornik przez zastosowanie jednej techniki lub kombinacji technik przedstawionych poniżej. 1. Mechaniczne oddzielanie gnojowicy. Obejmuje ono np.: – separator z wirówką dekantacyjną; – separator z prasą śrubową – koagulacja i flokulacja; – odcedzanie za pomocą sit; – korzystanie z prasy filtracyjnej;	**BAT 19 nie ma zastosowania w przypadku analizowanej instalacji.** Na Fermie trzody chlewnej nie prowadzi się przetwarzania gnojowicy.

2. Rozkład beztlenowy obornika w instalacji biogazowej. 3. Wykorzystanie zewnętrznego tunelu do suszenia obornika. 4. Rozkład tlenowy (napowietrzanie) gnojowicy. 5. Nitryfikacja-denitryfikacja gnojowicy. 6. Kompostowanie obornika stałego.	
APLIKACJA obornika (w tym GNOJOWICY)	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 20. W celu uniknięcia lub, jeżeli nie jest to możliwe, w celu zmniejszenia emisji azotu i fosforu oraz drobnoustrojów chorobotwórczych do gleby i wody z aplikacji obornika w ramach BAT należy stosować wszystkie poniższe techniki. a) Ocena gruntów, które mają być nawożone obornikiem, umożliwiająca określenie ryzyka spływów, z uwzględnieniem: – rodzaju gleby, warunków w terenie i nachylenia terenu, – warunków klimatycznych, – systemu drenowania i nawadniania pól, – rotacji upraw, – zasobów wody i stref ochronnych wody.	**BAT 20** Stosowane wszystkie techniki w zakresie wymienionym w BAT 20 zgodnie z opracowanym planem nawożenia i stosowaniem zasad dobrej praktyki rolniczej.
b) Utrzymanie odpowiedniej odległości (pozostawienie nienawożonego pasa ziemi) pomiędzy polami, na których dokonuje się aplikacji obornika, a: – obszarami, na których istnieje ryzyko spływu do wód, takich jak cieki wodne, źródła, otwory po odwiertach itp.; – sąsiadującymi posesjami (włącznie z żywopłotami).	
c) Unikanie aplikacji obornika, gdy ryzyko spływu może być znaczne. W szczególności obornika nie stosuje się, gdy: – pole jest zalane, zamarznięte lub pokryte śniegiem; – warunki glebowe (np. nasycenie gleby wodą lub jej zagęszczenie) w połączeniu z nachyleniem pola lub systemem odwadniania są takie, że ryzyko spływu lub drenażu jest wysokie; – można oczekiwać, że dojdzie do spływu z uwagi na oczekiwane opady deszczu.	

d) Dostosowanie częstotliwości aplikacji obornika w zależności od jego zawartości azotu i fosforu i przy uwzględnieniu cech gleby (np. zawartości substancji biogennych), sezonowych wymogów upraw i warunków pogodowych lub polowych, które mogłyby spowodować spływ wody.	
e) Synchronizacja procesu aplikacji obornika z zapotrzebowaniem na składniki pokarmowe roślin.	
f) Kontrolowanie w regularnych odstępach czasu nawożonych pól w celu zidentyfikowania wszelkich oznak spływu wody i odpowiednie reagowanie w razie potrzeby.	
g) Zapewnienie odpowiedniego dostępu do zbiornika z obornikiem oraz dążenie do tego, aby przy załadunku obornika nie dochodziło do jego wycieku.	
h) Sprawdzenie, czy urządzenia do aplikacji obornika są w dobrym stanie i ustalenie odpowiedniego tempa aplikacji.	
BAT 21. Aby ograniczyć emisje AMONIAKU do powietrza z procesu aplikacji gnojowicy, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację. 1. Rozcieńczanie gnojowicy, po którym wykorzystywane są techniki, takie jak niskociśnieniowy system nawadniania. Nie dotyczy upraw przeznaczonych do spożycia na surowo, z powodu ryzyka zanieczyszczenia. Nie ma zastosowania, jeśli rodzaj gleby nie pozwala na szybkie przenikanie rozcieńczonej gnojowicy do gleby. Nie ma zastosowania, jeżeli uprawy nie wymagają nawadniania. Dotyczy pól, które można łatwo połączyć z gospodarstwem rurociągami. 2. Pasmowe rozlewacze, przy zastosowaniu jednej z następujących technik: – wąż wleczony; – redlica stopkowa. *Możliwość zastosowania może być ograniczona, w przypadku gdy zawartość słomy w gnojowicy jest zbyt wysoka lub gdy*	**BAT 21** Gnojowica z fermy rozprowadzana jest przy zastosowaniu technik: – wąż wleczony; – redlica stopkową; – płytki wtryskiwacz (otwarte szczeliny); – głęboki wtryskiwacz (szczeliny zamknięte).

zawartość suchej masy w gnojowicy jest wyższa niż 10 %. Redlica stopkowa nie ma zastosowania do uprawy bezrzędowej. 3. Płytki wtryskiwacz (otwarte szczeliny). *Nie ma zastosowania na kamienistej, płytkiej lub zwartej glebie, gdy trudno jest osiągnąć jednolity poziom penetracji. Możliwość zastosowania może być ograniczona w przypadku upraw, które mogą zostać uszkodzone przez maszyny.* 4. Głęboki wtryskiwacz (szczeliny zamknięte). *Nie ma zastosowania na kamienistej, płytkiej lub zwartej glebie, gdy trudno jest osiągnąć jednolity poziom penetracji i zapewnić skuteczne zamykanie szczelin. Nie stosuje się podczas okresu wzrostowego roślin. Nie ma zastosowania w przypadku użytków zielonych, chyba że są przekształcone w grunty orne lub ponownie obsiewane.* 5. Zakwaszanie gnojowicy. *Zastosowanie ogólne.*	
BAT 22. Aby zredukować emisje AMONIAKU do powietrza z procesu aplikacji obornika, techniką BAT jest wprowadzenie obornika do gleby tak szybko, jak to możliwe. – Wprowadzanie obornika pozostawionego na powierzchni gleby odbywa się poprzez zaoranie lub przy użyciu innych maszyn rolniczych, takich jak brony zębowe lub brony talerzowe, w zależności od rodzaju gleby i warunków. Obornik jest całkowicie wymieszany z glebą lub w niej zakopany. – Rozrzucanie obornika stałego przeprowadza się przy pomocy odpowiedniego rozrzutnika np. rozrzutnik odśrodkowy, rozrzutnik obornika z wyrzutem tylnym, rozrzutnik o podwójnym przeznaczeniu). Rozprowadzanie gnojowicy przeprowadza się zgodnie z BAT 21. Nie ma zastosowania w przypadku upraw zachowawczych i użytków zielonych, chyba że zostaną przekształcone w grunty orne lub ponownie obsiane. Nie dotyczy gruntów uprawnych z uprawami, które mogą zostać uszkodzone przez wprowadzenie obornika. Wprowadzenie gnojowicy nie ma zastosowania po aplikacji przy wykorzystaniu	**BAT 22** – na Fermie nie powstaje obornik. Rozlana na powierzchnie pól ornych gnojowica rozlewaczem pasmowym wprowadzana jest do gleby poprzez zaoranie lub przy użyciu innych maszyn rolniczych, takich jak brony zębowe lub brony talerzowe tak szybko jak to jest możliwe – w tym samym dniu.

płytkiego lub głębokiego wtryskiwacza.

Tab. 1.3. Powiązane z BAT opóźnienia pomiędzy aplikacją obornika a jego wprowadzeniem do gleby

Parametr	Powiązane z BAT późnienia pomiędzy aplikacją obornika a jego wprowadzeniem do gleby (w godzinach)
Czas	0 (1) – 4 (2)

(1) Dolna granica przedziału odnosi się do natychmiastowego wprowadzenia.

(2) Górna granica przedziału może wynosić do 12 godzin, jeżeli warunki nie sprzyjają szybszemu wprowadzeniu, np. gdy zasoby ludzkie i sprzętowe nie są dostępne na ekonomicznie korzystnych warunkach.

EMISJE z CAŁEGO PROCESU PRODUKCJI

Rozwiązania według konkluzji BAT	Spełnienie wymogów BAT w instalacji
BAT 23. Aby zredukować emisje amoniaku z całego procesu chowu świń (w tym loch) lub drobiu, w ramach BAT należy oszacować lub obliczyć zmniejszenie emisji amoniaku z całego procesu produkcji z wykorzystaniem BAT stosowanych w gospodarstwie.	**BAT 23** Najbardziej istotnym oddziaływaniem Fermy na środowisko jest oddziaływanie związane z wytwarzaniem odchodów zwierząt. Oddziaływanie to dotyczy przede wszystkim środowiska gruntowo-wodnego a także powietrza atmosferycznego. Właściwości wytwarzanych odchodów zwierzęcych w znacznym stopniu zależą od jakości stosowanych pasz. Stosowane na Fermie mieszanki paszowe zapewnią właściwe wartości odżywcze (przyrost masy zwierząt). Przy niesprzyjających warunkach klimatycznych wewnątrz budynków inwentarskich stosowane będą preparaty ograniczające emisję amoniaku (do gnojowicy dodawany jest probiotyk o nazwie EM). Prowadzone będą szacunki redukcji amoniaku z całego procesu tuczenia świń z uwzględnieniem BAT stosowanych w gospodarstwie oraz wskaźników redukcji zawartych opracowania Economic and Social Council Economic Commission for Europe. Guidance document on preventing and abating ammonia emissions from agricultural sources. ECE/EB.AIR/120. 7 February 2014. Emisja bazową będzie emisja amoniaku zawarta w stosowanej paszy.

Na Fermie spełnione są wymogi BAT w zakresie emisji z całego procesu produkcji.

MONITOROWANIE EMISJI i PARAMETRÓW PROCESU	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 24. W ramach BAT należy monitorować całkowite ilości azotu i fosforu wydalane w oborniku (w tym gnojowicy) przy użyciu jednej z następujących technik co najmniej z częstotliwością raz w roku. – Obliczenie z bilansu masy azotu i fosforu w oparciu o spożycie paszy, zawartość surowego białka w diecie, całkowitą zawartość fosforu i produkcyjność zwierząt. – Oszacowanie w oparciu o analizę obornika (w tym gnojowicy) z oznaczeniem całkowitej zawartości azotu i fosforu. *Raz w roku dla każdej kategorii zwierząt. Zastosowanie ogólne.*	**BAT 24 – zgodne z BAT.** Prowadzący instalację będzie wykonywał obliczenia z bilansu masy azotu i fosforu w oparciu o spożycie paszy, zawartość surowego białka w diecie, całkowitą zawartość fosforu i produkcyjność zwierząt. Techniką obliczania zgodną z opisem rozdziału 4.9.1 konkluzji. Obliczenia wykonywane będą raz w roku. Prowadzący instalację opracowuje corocznie plany nawozowe na potrzeby których wykonywane są badania zawartości azotu i fosforu w gnojowicy. Na podstawie tych informacji jest możliwe oszacowanie całkowitej zawartości azotu i fosforu wydalonego w gnojowicy.
BAT 25. W ramach BAT należy monitorować emisje amoniaku do powietrza przy użyciu jednej z następujących technik co najmniej z częstotliwością podaną poniżej. *a)* Oszacowanie z zastosowaniem bilansu masowego w oparciu o wydalanie i całkowitą zawartość azotu (lub całkowitego azotu amonowego) *na każdym etapie stosowania nawozu –raz w roku; Zastosowanie ogólne.* *b)* Oszacowanie za pomocą pomiaru stężenia amoniaku i współczynnika wentylacji przy zastosowaniu norm ISO, krajowych lub międzynarodowych standardowych metod lub innych metod zapewniających dane o równoważnej jakości naukowej - *za każdym razem, gdy zachodzą istotne zmiany co najmniej jednego z następujących parametrów:* a. *rodzaj zwierząt utrzymywanych w gospodarstwie;* b. *pomieszczenia dla zwierząt.* *Ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do emisji z każdego budynku dla zwierząt.* *Nie ma zastosowania scentralizowanych systemów oczyszczania powietrza. W takim przypadku ma zastosowanie BAT 28.* *Ze względu na koszty pomiarów technika ta może nie mieć ogólnego zastosowania.* c) Szacunki z wykorzystaniem wskaźników emisji – z częstotliwością *raz w roku dla każdej kategorii zwierząt. Zastosowanie ogólne.* Tabela 4.9.2.	**BAT 25 – zgodne z BAT** Prowadzący instalację będzie monitorował emisje amoniaku do powietrza raz w roku następującymi technikami: – oszacowanie z zastosowaniem bilansu masowego w oparciu o wydalanie i całkowitą zawartość azotu, – szacunki z wykorzystaniem wskaźników emisji.

BAT 26. W ramach BAT należy regularnie monitorować emisje zapachu do powietrza. Emisje zapachu można monitorować: – stosując normy EN (np. z wykorzystaniem olfaktometrii dynamicznej zgodnie z normą EN 13725 w celu określenia stężenia zapachu), – przy stosowaniu metod alternatywnych, dla których nie są dostępne normy EN (np. pomiar/oszacowanie narażenia na zapach, oszacowanie skutków takiego narażenia), można wykorzystać normy ISO, normy krajowe lub inne międzynarodowe normy zapewniające uzyskiwanie danych o równorzędnej jakości naukowej. BAT 26 ma zastosowanie jedynie w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty wrażliwe (zabudowy mieszkaniowej) odczują dokuczliwość zapachu lub gdy jego występowanie zostało stwierdzone.	**BAT 26 ma zastosowanie w przypadkach, w których oczekuje się, że obiekty zabudowy mieszkalnej odczują dokuczliwość zapachu lub gdy występowanie zapachu zostało stwierdzone.** Aktualnie w polskim prawodawstwie brak jest norm „odorowych" i metodyk związanych z wyznaczaniem progów uciążliwości dla tego typu obiektów. Konkluzje nie wskazują dopuszczalnych jednostek odorowych dla ferm trzody chlewnej. Prowadzący instalację będzie prowadził, monitorowanie zapachu oraz nadzór technologiczny nad instalacją oraz monitorował poziom odorów. Ponadto w celu ograniczenia emisji odorów będzie stosował dodatki do gnojowicy. Monitoring prowadzony będzie systematycznie według harmonogramu zawartego w planie zarządzania zapachami.
BAT 27. W ramach BAT należy monitorować emisje pyłu do powietrza z każdego budynku dla zwierząt przy użyciu jednej z następujących technik co najmniej z częstotliwością raz w roku. a) Oszacowanie za pomocą pomiaru stężenia pyłu i współczynnika wentylacji przy zastosowaniu metod zawartych w normach EN lub innych standardowych metod (ISO, krajowych lub międzynarodowych) zapewniających dane o równoważnej jakości naukowej; Raz na rok. Ma zastosowanie wyłącznie w odniesieniu do emisji pyłu z każdego budynku dla zwierząt. Nie ma zastosowania do zespołów urządzeń z zamontowanym systemem oczyszczania powietrza. W takim przypadku ma zastosowanie BAT 28. Ze względu na koszty pomiarów technika ta może nie mieć ogólne zastosowania. b) Szacunki z wykorzystaniem wskaźników emisji. Raz na rok. Ze względu na koszty pomiarów emisji technika ta może nie mieć ogólnego zastosowania.	**BAT 27 – zgodne z BAT** Prowadzący instalację raz w roku będzie monitorował emisję pyłu do powietrza z każdego budynku dla zwierząt techniką szacunku z wykorzystaniem wskaźników emisji.
BAT 28. W ramach BAT należy monitorować emisje amoniaku, pyłu i/lub zapachu do powietrza z każdego budynku dla zwierząt wyposażonego w system	**BAT 28 nie ma zastosowania w przypadku analizowanej instalacji.** Budynki nie są wyposażone w system oczyszczania powietrza.

oczyszczania powietrza przy użyciu wszystkich następujących technik co najmniej z częstotliwością podaną poniżej. 1. Weryfikacja skuteczności systemu oczyszczania powietrza za pomocą pomiaru amoniaku, zapachu i/lub pyłu w praktycznych warunkach gospodarstwa i zgodnie z określonym protokołem pomiarowym oraz przy zastosowaniu metod zawartych w normach EN lub innych standardowych metod (ISO, krajowych lub międzynarodowych) zapewniających dane o równoważnej jakości naukowej – z częstotliwością jednorazowo. Nie ma zastosowania jeżeli system oczyszczania powietrza został zweryfikowany w odniesieniu do podobnego sposobu utrzymania zwierząt i warunków działania tego systemu. Kontrolowanie skutecznego działania systemu oczyszczania powietrza (np. poprzez stałe rejestrowanie parametrów operacyjnych lub przy użyciu systemów alarmowych) – z częstotliwością codziennie. *Zastosowanie ogólne.*	
BAT 29. W ramach BAT należy monitorować następujące parametry procesu co najmniej raz w roku. 1. Zużycie wody. Rejestrowanie za pomocą np. odpowiednich liczników lub faktur. Główne procesy, w których zużywana jest woda w pomieszczeniach dla zwierząt (sprzątanie pomieszczeń, podawanie paszy itp.) mogą być monitorowane oddzielnie. *Oddzielne monitorowanie głównych procesów zużywania wody może nie mieć zastosowania do istniejących gospodarstw, w zależności od konfiguracji sieci wodociągowej.* 2. Zużycie energii elektrycznej. Rejestrowanie za pomocą np. odpowiednich liczników lub faktur. Zużycie energii elektrycznej w pomieszczeniach dla zwierząt monitoruje się oddzielnie od innych zespołów urządzeń znajdujących się w gospodarstwie. Można monitorować oddzielnie główne procesy, w których zużywana jest energia elektryczna w pomieszczeniach dla zwierząt.	**BAT 29 – zgodność z BAT.** Zgodnie z BAT 29 na Fermie prowadzony będzie monitoring w następującym zakresie: – zużycia wody, – energii elektrycznej, – paliwa, – rodzajów i ilości emitowanych ścieków, – ilości nagromadzonej i wykorzystanej do nawożenia pól gnojowicy, – rodzajów i ilości odpadów wytworzonych w toku eksploatacji instalacji oraz sposobów gospodarowania nimi, – zużycie preparatów ograniczających emisję odorów w budynkach produkcyjnych, – spożycia paszy, – produkcji oraz wielkość strat (upadków zwierząt w trakcie chowu), za pomocą np. odpowiednich liczników, faktur oraz istniejących w zakładzie rejestrów.

Oddzielne monitorowanie głównych procesów zużywania energii elektrycznej może nie mieć zastosowania do istniejących gospodarstw, w zależności od konfiguracji sieci dostaw energii. 3. Zużycie paliwa. Rejestrowanie za pomocą np. odpowiednich liczników lub faktur. *Zastosowanie ogólne.* 4. Liczba przybywających i ubywających zwierząt, w tym w stosownych przypadkach urodzeń i zgonów. *Zastosowanie ogólne.* Rejestrowanie za pomocą np. istniejących rejestrów. 5. Spożycie paszy. Rejestrowanie za pomocą np. faktur lub istniejących rejestrów. *Zastosowanie ogólne.* 6. Produkcja obornika/ gnojowicy Rejestrowanie za pomocą np. istniejących rejestrów. *Zastosowanie ogólne.*	
EMISJE AMONIAKU z pomieszczeń dla świń	
Rozwiązania według konkluzji BAT	**Spełnienie wymogów BAT w instalacji**
BAT 30. Aby ograniczyć emisje amoniaku do powietrza z każdego pomieszczenia dla świń, w ramach BAT należy stosować jedną z poniższych technik lub ich kombinację. 1. Jedna z poniższych technik, w których realizuje się co najmniej jedną z poniższych zasad: – zmniejszenie powierzchni emitującej amoniak; – zwiększenie częstotliwości usuwania gnojowicy (obornika) do zbiornika zewnętrznego; – oddzielanie kału od moczu; – utrzymywanie ściółki w stanie czystym i suchym. a) W przypadku głębokiego kanału gnojowicowego (w przypadku gdy podłoga jest w pełni lub częściowo rusztowa) jedynie w połączeniu z dodatkowym środkiem zmniejszającym ryzyko, np.: –połączenie technik żywieniowych, –system oczyszczania powietrza, –zmniejszenie pH gnojowicy, –chłodzenie gnojowicy. *Kategoria zwierząt - Wszystkie świnie.* *Nie ma zastosowania w nowych zespołach urządzeń, chyba że głęboki kanał*	**BAT 30 – zgodność z BAT.** Prowadzący instalację będzie ograniczał emisję amoniaku do powietrza z każdego pomieszczenia dla świń, w ramach BAT poprzez zastosowanie następujących technik: – zmniejszenie powierzchni emitującej amoniak (zastosowano głębokie kanały gnojowe, pochyłe ściany w kanale z gnojowicą) w wyniku czego zmniejszono ich powierzchnię co pozwala na ograniczenie emisji amoniaku do powietrza z przechowywania gnojowicy), – częste usuwanie gnojowicy za pomocą spłukiwania. Emisja amoniaku do powietrza z każdego pomieszczenia dla świń (w kg NH_3/stanowisko/rok) Prosięta odsadzone - 0,53 Tuczniki - 2,6.

gnojowicowy jest połączony z systemem oczyszczania powietrza, chłodzeniem gnojowicy i/lub obniżeniem pH. b) System próżniowy do częstego usuwania gnojowicy (w przypadku gdy podłoga jest w pełni lub częściowo rusztowa). Kategoria zwierząt - Wszystkie świnie. c) Pochyłe ściany w kanale z obornikiem (w przypadku gdy podłoga jest w pełni lub częściowo rusztowa). d) Zgarniacz obornika do częstego usuwania gnojowicy (w przypadku gdy podłoga jest w pełni lub częściowo rusztowa). *e)* Częste usuwanie gnojowicy za pomocą spłukiwania (w przypadku gdy podłoga jest w pełni lub częściowo rusztowa). *Kategoria zwierząt - Wszystkie świnie.* *Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względów technicznych lub ekonomicznych. Jeśli do spłukiwania wykorzystuje się frakcję płynną gnojowicy, technika ta może nie mieć zastosowania do gospodarstw położonych w pobliżu obiektów wrażliwych ze względu na okresowe natężenie zapachów podczas spłukiwania.* f) Mniejszy kanał gnojowicowy (w przypadku gdy podłoga jest częściowo rusztowa). Kategoria zwierząt – Lochy luźne i prośne, Tuczniki, Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względów technicznych lub ekonomicznych. g) Podłoga w pełni ścielona ściółką (w przypadku podłogi z litego betonu). Systemy wykorzystujące obornik stały nie mają zastosowania do nowych zespołów urządzeń, chyba że można to uzasadnić dobrostanem zwierząt. Kategoria zwierząt – Lochy luźne i prośne, Tuczniki, Prosięta odsadzone. Może nie mieć zastosowania do naturalnie wentylowanych zespołów urządzeń położonych w ciepłym klimacie oraz do istniejących zespołów urządzeń o wymuszonej wentylacji dla prosiąt odsadzonych i tuczników. BAT 30.a7 może wymagać dużej przestrzeni. h) Klatki/szałasy (w przypadku gdy podłoga jest częściowo rusztowa) - może wymagać dużej przestrzeni. i) Legowisko ściółkowane samospławialne (w przypadku podłogi z litego betonu). j) Wypukła podłoga i oddzielne kanały na obornik i wodę (w przypadku kojców	

częściowo rusztowych). Kategoria zwierząt – Tuczniki, Prosięta odsadzone. Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względów technicznych lub ekonomicznych. k) Kojce wyłożone ściółką w systemie mieszanym (gnojowicowym i obornikowym). Kategoria zwierząt – Lochy karmiące. Nie ma zastosowania do istniejących zespołów urządzeń, w których nie ma podłóg z litego betonu. l) Boksy do karmienia/leżenia na litej podłodze (w przypadku kojców ścielonych ściółką). Lochy luźne i prośne. m) Niecka obornikowa (w przypadku gdy podłoga jest w pełni lub częściowo rusztowa). Kategoria zwierząt – Lochy karmiące. n) Gromadzenie obornika w wodzie. Kategoria zwierząt – Tuczniki, Prosięta odsadzone. Nie ma zastosowania w zimnym klimacie. Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względów technicznych lub ekonomicznych. o) Przenośnik taśmowy gnojowicy o przekroju V (w przypadku gdy podłoga jest częściowo rusztowa). Kategoria zwierząt – Tuczniki. p) Łączone kanały na wodę i obornik (w przypadku gdy podłoga jest w pełni rusztowa). Kategoria zwierząt - Lochy karmiące. q) W pełni ścielony ściółką korytarz zewnętrzny (w przypadku podłogi z litego betonu). Kategoria zwierząt – Tuczniki. Nie ma zastosowania w zimnym klimacie. Może nie mieć zastosowania do istniejących zespołów urządzeń ze względów technicznych lub ekonomicznych. 2. Chłodzenie gnojowicy. Wszystkie świnie. Nie ma zastosowania, gdy: – niemożliwe jest ponowne wykorzystanie ciepła, – wykorzystuje się ściółkę. 3. Wykorzystanie jednego z wymienionych poniżej systemów oczyszczania powietrza: – płuczka kwaśna mokra; – dwu- lub trzystopniowy system oczyszczania powietrza; – płuczka biologiczna (lub biofiltr ze zraszanym złożem).	

Może nie mieć powszechnego zastosowania ze względu na wysokie koszty realizacji. W przypadku istniejących zespołów urządzeń ma zastosowanie wyłącznie wówczas, gdy wykorzystuje się scentralizowany system wentylacji.

2. Zakwaszanie gnojowicy. Wszystkie świnie. Zastosowanie ogólne.

5. Stosowanie pływających kulek w kanale obornika.

Tuczniki. Nie dotyczy zespołów urządzeń wyposażonych w kanały gnojowicowe o pochyłych ścianach oraz zespołów urządzeń, w których stosuje się usuwanie gnojowicy przez spłukiwanie.

Tab. 2.1. BAT-AEL dla emisji amoniaku do powietrza z każdego pomieszczenia dla świń

Parametr	Kategoria zwierząt	BAT - AEL (1) (kg NH_3 /stanowisko dla zwierzęcia/rok)
Amoniak wyrażony jako NH_3	Lochy luźne i prośne	0,2 - 2,7 (2) (3)
	Lochy karmiące (wraz z prosiętami) w klatkach	0,4 - 5,6 (4)
	Prosięta odsadzone	0,03 - 0,53 (5) (6)
	Tuczniki	0,1 - 2,6 (7) (8)

(1) Dolna granica zakresu związana jest ze stosowaniem systemu oczyszczania powietrza.

(2) Dla istniejących zespołów urządzeń wykorzystujących głęboki kanał gnojowicowy w połączeniu z technikami zarządzania żywieniem górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 4,0 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

(3) Dla zespołów urządzeń wykorzystujących BAT 30.a6, 30.a7 lub 30.a11 górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 5,2 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

(4) Dla istniejących zespołów urządzeń wykorzystujących BAT 30.a0 w połączeniu z technikami zarządzania żywieniem górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 7,5 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

(5) Dla istniejących zespołów urządzeń wykorzystujących głęboki kanał gnojowicowy w połączeniu z technikami zarządzania żywieniem górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 0,7 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

(6) Dla zespołów urządzeń wykorzystujących BAT 30.a6, 30.a7 lub 30.a8 górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 0,7 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

(7) Dla istniejących zespołów urządzeń wykorzystujących głęboki kanał gnojowicowy w połączeniu z technikami zarządzania żywieniem górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 3,6 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

Dla zespołów urządzeń wykorzystujących BAT 30.a6, 30.a7, 30.a8 lub 30.a16 górna granica zakresu BAT-AEL wynosi 5,65 kg NH_3/stanowisko dla zwierzęcia/rok.

Zgodnie z art. 10 § 1 Kpa organ zapewnił stronie czynny udział w każdym stadium postępowania a przed wydaniem decyzji umożliwił wypowiedzenie się co do zebranych materiałów.

Uwzględniając powyższe, należało orzec jak w osnowie.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji służy odwołanie do Ministra Środowiska za pośrednictwem Marszałka Województwa Podkarpackiego w terminie 14 dni od dnia otrzymania decyzji. Odwołanie należy składać w dwóch egzemplarzach.

Opłata skarbowa w wys. 506 zł
uiszczona w dniu 7.02.2018 r.
na rachunek bankowy:
Nr 17 10204391 2018 0062 0000 0423
Urzędu Miasta Rzeszowa

Opłata rejestracyjna w wysokości 1 262,40 zł.
Uiszczona w dniu 07.02.2018 r.
Na rachunek bankowy:
Nr 76 1130 1062 0000 0109 9520 0010
Narodowy Fundusz Ochrony Środowiska
i Gospodarki Wodnej

Z up. MARSZAŁKA WOJEWÓDZTWA
Andrzej Kulig
DYREKTOR DEPARTAMENTU
OCHRONY ŚRODOWISKA

Otrzymują:

1. Gospodarstwo Rolne [illegible]
   Stare Baraki 79, 37-470 Zaklików,
2. OS-I. a/a

Do wiadomości:

1. Podkarpacki Wojewódzki Inspektor Ochrony Środowiska
   35-101 Rzeszów, ul. Langiewicza 26